

உதயதாரகை. MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter, payable in advance.

சந்திக்கை. உ.] துஷாசுஉ (வரு). நை உய, தெயதி வியாழக்கிழமை. Thursday, January 20, 1842. [Vol. II. No. 2.

வரலாறு.

உதயதாரகைப்பத்திரத்தில் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான கல்வி, பயிற்செய்கை, அரசாட்சி, மார்க்கம் முதலானவையைப் பற்றியும், பிரதான புதினச் சங்கதிகளைப்பற்றியும் அச்சடிக்கப்படும்.

இதன்விலை, மூன்று மாதத்திற்கும் முன்னரக் கொடுத்திருந்தால் அப்பத்திரங்களின் விலை ஒரு சிலிங்கு.

இதில் பத்துப் பத்திரிகைக்குக்கையெழுத்து வைத்து மாதாந்தம் பணம் முன்னேறக் கொடுத்து வைத்து, மறு பெயருக்குச் செலவிடக்கூடிய காரியகாரருக்கு இதின் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு மூன்றுமாதத்திற்கு முன்னரக்கொடுத்திருந்தால் விலை, கூ.பென்சு.

இருபதுக்குக் கையெழுத்து வைத்து வருஷாந்தம் முன்னேறக் கொடுத்துவைக்குங் காரியக்காரருக்கு இதன் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு மூன்றுமாதத்திற்கு முன்னரக் கொடுத்திருந்தால், விலை ஆறு பென்சு.

தவாற்செவலை விட. காசுதம் எழுதிக்கொள்பவர்கள் தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டியவைகளை உதயதாரகைப் பத்திரத்தினது முகாமைக்காரருக்கு எழுதித் தவாற்செவவு கொடுத்தனுப்பவும்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and general Literature, and to the dissemination of articles on Agriculture, Government, and Religion, with a brief summary of important News.

The PRICE of the Paper is one shilling a quarter, payable in advance.

To Agents who subscribe for ten copies and pay in advance, the price is nine pence a quarter.

To those who subscribe for twenty copies and pay in advance, the price is six pence a quarter.

N. B. Postage extra. CORRESPONDENTS may send their Communications post paid addressed to "The EDITORS OF THE MORNING STAR," Batticotta, Jaffna.

ADVERTISEMENTS will be inserted in the "Morning Star" at the rate of one penny and a half a line for the first insertion, and one penny a line for the second and subsequent insertions,—reckoning the type at Long Primer size, or 7½ Lines to an inch.

The following persons are authorized to act as Agents for the "Morning Star."

- JAFFNAPATAM—Mr. C. F. GRENIER; MANEPY—C. A. GOODRICH; BATTICOTTA SEMINARY—W. VOLK; CHUNDICOLY—M. J. POVIRRAYASINGEM; WANNARPON—S. TAMPPIARPILLY; MOOL-LITEVOE—A. Mc FARLAND; BATTICALOE—S. A. ALLEGECOO MODLIAR; MANNAR—M. S. POVIRRAYASINGEM MODLIAR; CALPENTYN—J. WOODHULL; TRINCOMALIE—Rev. C. HOLE; COLOMBO—PHILIP CANJIMANADAN; KANDY—Rev. W. OAKLEY; MADURA—Rev. F. D. WARD; DINDIGUL—Rev. J. J. LAWRENCE; TANJORE—Rev. T. BROBERTON; MADRAS—P. R. HUNT, Esq. புங்குடுதீவு.—பத்தர் நாகநாதபிள்ளை.

பாண்டிய நாட்டுச் சரித்திரக் குறிப்பு.

(Historical Sketch of the Pandian Kingdom.)

(Continued from page 2)

மதுரை புராணப்படிக்குப் பாண்டிய இராசாசன்கள் வெகு காலமாகக் கொற்கை (Kurk'hi) என்கிற ஒரு ஸ்தலத்திலே வாசம்பண்ணினார்கள். கருமணலத் துறையிலே இராமேசுவரத்துக்கெதிராயிருக்கிற கீழக்கரை (Kilakarai) என்கிற பெயரைக்கொண்டு நாடிப்பிடிக்க வேண்டியதாயிருக்கின்றது. பாண்டிய ராசாசன்களிலொருவராகிய சம்பவன் தாயனென்கிறவன் சோழ சேர இராசாசன்களைத் தன் மகன் கல்யாணத்துக்கழைப்பித்தான். அவர்

கள் கொற்கைக்கு வந்த வழியிலே கனமழையானதினால் மெத்த இடைஞ்சற்பட்டார்கள். அந்தத்தேசம் வெள்ளக் காடாயிருந்ததினால் ஒரு மாதம் வரைக்கும் ஒரு வெளியிலே தங்கி நிற்கவேண்டியதாய் வந்துபோயிற்று. இந்தச் சமரசாரம் எப்பொழுதும் ஒரு பகமாயிருக்கும்படிக்கு அந்தப் பாண்டிய இராசா அவ்விடத்திலொரு பட்டணமுண்டாக்கி அதற்குக் கல்யாணபுரமென்று பெயரிட்டான். அது அவனுக்குப் பின்னே பட்டத்துக்கு வந்த அவனுடைய குமாரராகிய குலசேகரபாண்டியனுக்குச் சிலகாலம் ராசதானியாயிருந்தது.

குலசேகரபாண்டியன் தன்னுடைய ராசாசன்களின் துவக்கத்திலே கல்யாணபுரத்துக்கு வடக்கே ஒரு புது நகரமேற்படுத்தித் குலசேகரன் பட்டமென்று தன் பெயரே அதற்குப் பெயராக இட்டான். ஆகிலும் அவன் கல்யாண புரத்தில்தான் வாசம்பண்ணினான். ஒரு வருத்தகன் மலையாளத்துக்குப் பிரயாணம் போய்திரும்பிவந்த வேளையில் மதுரைக்கும் அரைசர்சாரந்த இடங்களுக்குமேற்கே இருக்கிற மலைப்பிரதேசமாகிய சந்திரகிரியின் காடுகளிலே வழிதப்பிப்போய் அவன் தனியாய் வழிதேடுகையில் சொக்கநாயகரென்கிற சிவனுடைய மூலவிலக்கமும், மீனாட்சியம்மன் என்கிற துற்கையுமிருந்த ஒரு பழைய கோவிலுக்கண் டான். விருத்தாகரென்கிறவன் அசுரரான போதைக்கும் பிரமணனுபபடியினாலே அவனை இந்திரன் கொன்ற பாவவிமோசனத்தின்பொருட்டுத் தண்டகாரணிப்பதிலே தவம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

அப்பொழுது இந்தக் கோயில் அவனுடைய கட்டப்பட்டது அந்தவாந்தகன் மிகுந்த சிவபத்தனுபடியினாலே அத்தெய்வத்தை வணங்கினான். உடனே சிவன் அவனோடே முகாமுகமாய்ப் பேசினார். அப்பொழுது அந்தத் தெய்வம் தான் வெளிப்பட்டதையும், அந்தப் பூமியில் ஒரு பட்டணமேற்படுத்த வேண்டுமென்று தனக்கிருக்கிற திருவுளத்தையும் அந்த ராசாவுக்கறிவிக்கும்படியாய் அவனிடத்திலே சொன்னார். அந்தச் சங்கதி அவ்விராசாவுக்குச் சொப்பனத்திலேயுள் சொல்லப்பட்டது. இவ்விரண்டு கருத்துக்களும் ஒத்திருந்தபடியினாலே இவைகள் தெய்வமூலமாய் வந்தனவென்று நம்பத்தக்கவைகளாயிருந்தன. ஆதலால் குலசேகரபாண்டியன் அந்தப்பிரகாரம் அவ்வடத்துக்குப் போய் அக்காட்டைத் திருத்தி அநேகஞ் சிற்பாலவ்காரத்துடனே அந்தக்கோவிலை மறுபடியும் கட்டினான். இராச வசதிக்காக ஒரு அரண்மனையுங் கட்டி வசாலமும் அழகுமுள்ள ஒரு பட்டணத்தையும் ஸ்தாபித்தான். அந்தத் தெய்வங்கள் அவன் பட்ட பிரயாசங்களை அதிகக் கிருபையோடே பார்த்துக்கொண்டிருந்ததால் அவைகள் மூடித்தப்பிப்பு வானத்திலிருந்து அமுர் தமழை பொழிந்தபடியினாலே அந்தப் பட்டணத்துக்குத் தித்திடபென்று சொல்லத்தக்க மதுரையென்கிற பெயர் வந்தது. இந்தப் பாண்டிய நகரம் தெற்கேயிருந்து படிப்படியாய்ப் பின்னும் வடக்கே ஒற்றிவந்திருக்கின்றது. இராமேசுவரத்துக்குப் போகிற யாத்திரைவாசிகள் முற்காலத்திலே அத்தேசத்தைத் திருத்திப் பயிரிட்டார்களென்றுக் காணப்படுகின்றது.

கன்னிகைடென்கிற (Kumari) அருத்தமுடைய குமரியென்று கற்பித்தப் பெயராகத் துற்கைக்கே உரித்தாயிருந்தபடியினாலே கிறிஸ்தவர்களுள் துவக்கத்திலேயும் அதற்குச் சிவ காலத்துக்கு முன்னும் இந்தப் பரத வருஷத்தின் தெட்சண சண்டத்திலே இந்த மதாசாரத்திலே சிவமதாசாரத்தான் வியாபித்திருந்ததுபோலக் காண்கிறதென்றும் நாக்கள் நிதானிக்கவேண்டியிருக்கின்றது. ஒரு தேவியானவள் பூர்வத்திலே இவ்விடத்தில் மாததோறும் ருதுஸ்தானம் வழக்கமாய்ச் செய்துகொண்டு வந்தாளென்று சொல்லுகிறபடியினாலே வைதிக நடத்தையும் வைதவ்விய நடத்தையுள்ளே அத்த எண்ணின மனிதர்கள் அந்தக் குமரியிலே ஸ்தானம்பண்ணினார்கள் என்று பெரிப்பிசு (Periplus) என்கிறயா சொல்லுகிறார். அதினாலே குமரியென்ற பெயர்வந்ததென்று நிதானிக்கவேண்டியிருக்கின்றது.

இரண்டாவதாகிய பாண்டியராசா மலையத் துவசனென்றவன் அவனைக் குறித்து முக்கியமாயெழுதியிருக்கின்றது தன்பட்டணத்து ரட்ச தேவதைகளிடத்திலே (tutelary divinities) அவனுக்கு

மிருந்த பத்தியை மாத்திரம் தான், அவனுடைய பத்திக்கீடாகத்தான் மீளுட்சியெய்க்கிற தேவி இரந்த ராசாவுக்கு மகனாகவும், அவனுக்குப் பின்னராகியாவந்தானே வந்து அவதரித்தான்.

மதுரைக்கு வந்த புது அரசுகியாகிய மும்முலித்தாடகையென் கிறவன் யுத்த அபேட்சையுள்ள குமாரத்தியாயிருந்தான். இந்தப் பரதவருஷமுதும் அவள் சயித்துக்கொண்டு, அப்பால் வட இந்துஸ்தான் தேசத்தின் பெயரிலே கயிலாசு பருவமட்டுமே படை யெடுத்தாளாம். அவளுடைய சயவேகமானது மேற்கொல்லிய சயங்களைப் பார்க்கிலும் அதிக பிரதாபமான ஒரு காரியத்திலே இவ்வீடத்திலே நின்று போய்ற்றும். அவளை மனிதர்களில் யாரும் எதிர்த்துக்கொள்ளாமல். சிவனென்ற சேவனே எதிர்த்தாராம். அவராலே அவள் தோர்த்துச் சிறைபிடிக்கப்பட்டாளாம். பின்பு அவளுக்குச் சயமடைகிறமுறை வந்ததாம். அதாவது அந்தத்தேவன் அவளுடைய அழகுக்கு மோகித்து அவள் மதுரைக்குத் திரும்பிப் போம்படியாக அவளுக்கு விடக்கொடுத்து, தானும் அவ்வீடத்துக்கே அவளைத் தோடாந்துபோய் அவளைப் பாணிக்கிரகணம்பண்ணிக்கொண்டாராம். அந்தத் தேவன் மிருந்த அழகுள்ள ஒரு மனித ருபத்தைத் தரித்துக்கொண்டதினாலே அழகென்கிற பெயருக்குப் பதிலாகச் சுந்தரபாண்டியனென்ற பெயர்கொண்டாராம். மதுரையிலே பூசிக்கப்பட்ட தன்னுடைய விக்கிரகத்துக்கு அந்தப் பெயரே வரும்படியான மென்மை அவன் எவ்வதமாய்ப் பெறத் தக்கொண்டானோ அந்த மென்மைமேலேயும் அகப்பட்டாதேபோ னாலும் அந்த மூலவீங்கமானது சுந்தரகவாயி அல்லது சுந்தரே சுரனென்கிற பெயராலே மிகவுந் சாதாரணமாய்த் தெரியப்பட்டி டிருக்கிறது. அந்த விக்கிரகத்துக்குச் சொக்கநாயக விக்கிரகத் த்தோடே பாகமுண்டு.

கிவமதமானது கிறிஸ்தாண்டுக்கு முன்னே மெத்தக் கொஞ்சக் காலங்களாய்த்தான் வட இந்துஸ்தான் தேசத்திலிருந்து இந்தப் பரத வருஷத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதென்கிறது. அது மதுரையினுடைய பூர்வராசாக்களிலே ஒருத்தனுடைய ராசாக்கத்திலே அந்தப் பட்டணத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதென்கிறது. ஒரு பரி யாயங்க் காண்கின்றன. வடசம்புத்தித்திலே இருந்து பிரசைசு கள் உந்து பரத வருஷத்திலே குடியேறினார்களென்ற பரம்பரைக்க தையும், அவ்வீடத்திலே சைவமாரக்கங் கிறிஸ்தாண்டோடே கூட டவுண்டாயிருந்ததும் சுந்தரபாண்டியனைக் குறித்துச் சொன்ன சரித்திரத்தோடே ஒத்திருக்கின்றன. எங்கேயிருந்து தமிழ்மதம் உண்டாயிற்றோ அந்தத் தேசத்தின் மனிதர் சொல்லுகிற உட்சியிலே கூட மற்ற எல்லா இந்து தேசத்திலேயும் போலத் திராவிட தேசங் களிலேயும் மத சம்பந்தமான பாஷையாயிருக்கிற சமஸ்கிருதபா ஷையைத் தமிழ்வித்துவான் கள் வடக்கத்திய பாஷையென்கிறதற்கு அப்பொழுதும் வடமொழியென்று சொல்லுகிறார்களென்பதை நி தானிக்கத்தக்கது. கடைசியிலே ஆருடைய விசேஷத்தை நா ம் அங்கீகரித்திருக்கிறோமோ அந்தக் கற்ற வித்துவான் பிராமண ிர்களுடைய சாஸ்திரமும், மதமும் அவர்களாலே வட இந்துஸ்தா னிலிருந்து பரத வருஷத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டவைகளாக நி தானிக்கிறான், நாம் மேலே காட்டியிருக்கிற அந்தக் காரியங்க ளிலே சிலபாணிப்பென்று நினைக்கத்தக்கவைகளாயிருந்தபோதை க்கும் இந்தக் காரியமும் பொழுது விசாரணையிலிருக்கிற காரியத் தைப் போலவே அவ்வளவு ஆதிகாலத்திலே உண்டாயிருந்ததோ என்னவோ சுந்தேகமாயிருக்கின்றது. இப்படியிருக்க அதினுடைய புராதனத்துக்கு நியாயமான வெவ்வேகங்கள் இருக்கின்றனவென்ப தற்கு ஆட்சேபனை இருக்கமாட்டாது, ஏனென்றால் இந்தப் பர த வருஷத்திலே குடியேறினதைக் குறித்த பரம்பரைக் கதையின லே தீர்மானித்ததுமல்லாமல் மனுவினுடைய சாதகமும் நமக்கிரு க்கின்றது. அதாவது அந்தச் சாதிரய்களேற்படுத்தின காலத்தி லேதானே தராவீடர்கள் அசுத்தமுன்னர் சாதிகளிலே சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் மகா பாரதத்திலே கூட அந்தத் தெட்சண தேசப் பிரசைசுள் இந்துக்களல்லவென்று யோசிக்கத் தக்கவர்களாயிருக்கிறார்கள். (இன்னும் வரும்.)

தன் பெற்றார் செத்துப்போகச் சிறியதகப்பன் இவரைப் பராபரித்ததையும் பற்றிய விபரம்.

அரபிதேசத்து ரூய சாஸ்திரியும், முஸ்லாம் அல்லது மகமது மதக்கட்டை ஸ்தாபித்தவரும், அதிலுத் தீர்க்கத்திரிசி அல்லது ப ராபரலுனுப்பப்பட்ட அப்போஸ்தலென்னார் நாமஞ் (கூட) பட்டவருமாகிய மகமது என்பவர் கிறிஸ்து பிறந்து (கூசு) வருடத்துக்குப் பின் அரபி தேசத்திலே மக்கமென்று சொல்லப்பட்ட பட்டணத்தில் உயர்குலத்திற் சன்னமானார். இலமவேல் மரபி லுசித்த பூருவ அரபியர்கள் தங்கள் முற்பிதாவினுடைய பழக்க த்தை விடாது காடிப் பின்பற்றிப்பிடித்து வெகுகாலத்துக்கு மு ன்னே சுயாதீனமான ஒரு புறம்பான வங்கிஷாய்ப் பிரிந்து மண ல் அடர்ந்த தறைபொருந்திய அரபியாவின் வனூர்தாத்திலே அங் குமிங்குமலைத் தாடோடித் திரிந்தாலும், இவர்களிற் கொஞ்சப் பெயரோ பட்டணங்களிலும் ஒருமிகுக்கத் திரண்டு சேர்ந்து வாணிகக்கருமத்தில் முயற்சிப்பட்டிருந்தார்கள்.

இவர்களிற் சிலர் பலபொருட்டால் ஏராளமானவர்களும், தத்து வசாலிகளும் மறுபெயரிலும் அதிகத் தோற்றமான கீர்த்தியுள்ள வர்களும் ஆர்ர்கள். மகமது வந்துப்பலித்த கோரிஸ் என்ற மர போ அநெகத் தலைமுறையாக எல்லாவிடமும் உயர்ந்தது. அவனு டைய முற்பிதாக்களோ வெகு காலமாக மக்கதேசத்தின் இராச தானிகளும் கேயாபா என்ற கோவிலிற் திறவுகோலை வைத்திருக் கிறவர்களாயிருந்தார்கள்.

அப்டல்லா என்பவர் மகமதுவுடைய பிதா. இவரோ அப்தூ ல்மோற்றலெப் என்பவர் பெற்ற பதின்முன்று புத்திரர்களில் ஒரு வர். இந்த அப்தூல்மோற்றலெப் என்பவரோ கோரிஸ் வங்கிஷத் திலே மிகவும் பேர்போந்தவரானதினாலே இவருடைய பிதாவாகிய காசிம் என்பவர் மக்க தேச அரசாட்சியிலே ஒரு பெரிய உத்தி யோகத்திலிருந்தபடியால் அவ்வுத்தியோகத்துக்கிலரே உரித்தா னியும் கேயாபாவென்ற கோலிஷ்கும் இவரே உடர்ந்தைக்காரனா மானார். இந்தக் காடிமென்பவர் மகமதுவுக்குப் பட்டணம், த னக்கு முன்னிருந்த எல்லா வங்கிஷத்திலுள்ளவர்களிலும் மிகவு களந்தங்கிய பேருடையவருமாயிருந்ததினால், காசிம் என்ற பட் டம் மகமதுவுடைய வங்கிஷத்தாருக்கிட்டிப் பேசுவந்ததுமல்லா மல் இந்நாள்வரைக்கும் மக்காலிலும் மெத்தினாலும் பிரதான து ரைத்தனத்தாராகவும் இருந்ததற்கும் மகமது வங்கிஷத்தார் காசி மரின் பிரதானிகளென்றழைக்கப்படுகிறார்கள்.

ஏயினுள் என்பது மகமதுவுடைய மாதாவின் பேர். இவளும் அந்தக் குடியிலேதானே ஓர் பேர்பெற்ற சமுசாரத்திலிருந்து தோன்றினவள். இவளுடைய புருஷியிருந்த அப்தூல் மோற்ற லெப் என்பவர் எல்லா கண்ணையும் மருட்டத்தக்க அழகு சௌ ந்தரியமுள்ளவராயிருந்ததினால் அரபிதேசத்திலே அநேகமாய்ந் கள்ளிகள் இவரிற் கண்போட்டு இவரையே வதுவை புரிய எண் ணியிருந்த வேளையில் அயினுள் என்பவள் தானே இவரை விவாக ம்முடிந்ததினால் இவரிற் கணவைத்த மற்றக் கள்ளிகளெல்லாருத் தலயிற் சைவைத்துத் துக்கப்பட்டபுது புலம்பி வேட்கியோட ஏ துவாய்வந்துபோயிற்று.

அப்டல்லா என்பவர் ஒரு ஐசுவரியுள்ள இராச புத்திரனாயிரு ந்தாலும் இவரோ கொஞ்சம் வறியவனாய் இருந்தார். இவருடைய மகனாகிய மகமது பாலனாயிருக்கும்பொழுது, இவர் காலஞ்செ ன்றுவிட்டாரென்றுஞ், சிலர் இவர் பிறக்கமுன்னே காலஞ்சென்று விட்டாரென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மகமதுவுடைய திற ற்ப்பர்கள் பன்னிரண்டு பேரும் இவருக்குப்போகவேண்டியிருந்த கொஞ்ச ஆஸ்தியையும் வலுவந்தமாகப் பிடித்துத் தங்களுக்கு ள்ளே பகிர்த்துகொண்டார்கள். (ஆனாலும் மகமது என்பவர் உ ரிமைப்பேற்றி உண்டாக்கின தருமசாஸ்திரமெத்த நியாயமான து.) ஆயினும் கீழ்த்தேச சரித்திர சாஸ்திரிகளால் நாம் அறிகிற படி இவருடைய காலத்துக்கு முன்னே அஞ்ஞான அரபியர் அம ங்கல்கனையுந் தாய்தகப்பனற்ற பிள்ளைகளையும் அதிக கரேமாய் நட த்தி அவர்களுடைய நாயகம் ராலும், பிதாக்களாலும் அவர்க ளுக்குப் போகவேண்டிய உரிமைபெட்ட கொடாமல்த்துத்ததுமன் றி, முனைபுகத்தில் நிற்கத்தக்க வீரருக்கேயல்லாமல் மற்றவர்கள் ஒருவருக்கும் ஒரு உரிமை ஆஸ்தியும் போகாமற்பண்ணி வலுவர் தமாகக் கைமைகளையும் அவரவர் கணவனுடைய ஆஸ்தியில் ஒரு பங்காக விற்று இப்படியே சொல்லமுடியாத அநேக கொடு மாள பொல்லாங்கைச் செய்தார்கள். ஆகையினாலே தாய்தகப் பனில்லாத மகமதுவுக்கும் அவருடைய ஊடரவரைப் போல் ஐந்து

LIFE OF MOHAMMED.—மகமதுவின் சரித்திரம்.

உ. அதிகாரம்.

Birth and Parentage of Mohammed—Loses his Parents in early Childhood—Is placed under the care of his uncle Abu Taleb.

மகமதுவினுடைய பிறப்பையும், மரணமும் இளமையிலே

கழுதைகளும் ஒரு ஏத்தியோப்பிய பெண் கிறையுள் உரிமையாகக் கிடத்தினாள்.

மகமது பிறந்த வேளையில் கங்குகரையில்லாத வெகு வெகு அதிகசயப்படுத்தக் அற்புதங்கள் நடந்ததென்று மோசுலீஸ் சரித்திரசாஸ்திரிகள் எழுதுகிறார்கள் என்பதுமேலும் அவர் பிறந்தவுடனே ஒரு பெரிய வெளிச்சந்தோன்றி அதுகிரியதேசம் முழுதிற்கும் வெளிச்சங்காட்டின தென்றும், சாவா என்ற ஏரியிற் சலத்தின் அடியிலே ஒரு பட்டினம் கட்டத்தக்கணபாகத் தண்ணீர் எல்லாம் வற்றிப்போயிற்றென்றும், புகம்பமானது பாரிசா இராசாவின் அரண்மனையிலுள்ள (யச) கோபுரங்களைத் தகர்த்துக் கீழே விழப்பண்ணிற்றென்றும், பார்சுருடைய ஓமாக்கின் அவிர்சுபோனதென்றும், சந்திரனிலும் நட்சத்திரங்களிலும் இருந்த சூரிய பசாசுக்கொல்லார் சேவபதவியை விட்டகன்றோடத் துரத்தப்பட்டபடியால் இனிமேல் ஒருக்காலும் விக்கிரகங்களுக்கு உயிர்கொடுத்தபூ பூமியின் கண்ணை சன்னதங்கொள்ளப்படாதென்று கட்டையானதென்றும், மகமது பிள்ளையும் மெத்தவும் அதிகசயிக்கப்பட்டதக்க முருர்த்த சாரியங்களைக் கண்டதென்றும், இது பிறந்தவுடனே தாழ்ப்பணியை கீழே விழுந்து, ஆ! பராபரன் பெரியவர், பராபரன்தே தவிர வேறொரு தேவனில்லை. நான் மாத்திரமே அவருடைய தீர்க்கநரிசியென்று இப்படியே மெத்தப்பத்தியுடனே வேண்டுதலபண்ணினதென்றும், இன்னும் அவருடைய பிறப்பைப்பற்றிய வருத்தமானமோ இவைகளிலும் அதிகசயப்பட்டதக்கதென்றும் எழுதுகிறார்கள். இவைகள் உண்மையாய் நடந்த அற்புதங்கள் தானென்று நாம் நியதித்துப் பேசுகிறதற்கு முட்டுப்பாடு மையாதொரு ஏதுவுமில்லாதிருக்கிறபடியால் என்னைவுஞ் சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆகையினால் இதைப்பற்றி வாசிக்கிற ஒவ்வொருவரும் இக்காரியம் மெய்யோ பொய்யோவென்று தீர்மானஞ்சொல்லட்டும். கூடியளவுக்கு நிதார்த்தமுந் தெளிவுமான சரித்திரத்தைக்கொண்டு நாம் இத்தை ருபிக்குமளவும் மகமதுவைப் பற்றிய எல்லா அற்புத சாதனங்களும் அவரிடே பற்றிய வைத்தவர்கள் கூறாபத்துக்கு விரோதமாக உண்டாக்கி வைத்தவர்கள் கட்டேயல்லாமல் மற்றுமபடியல்லவென்று தீர்க்கத் தீர்க்கமான நியாயமுண்டு.

மகமது பிறந்த ஏழாம் நாளிலே இவருடைய பேரன் அப்தால்மோற்றுவேல் என்பவர் பெரிய விருந்துணடுபண்ணி அதற்குக்கோழி வங்க்ஷத்துக்குச் சேர்ந்த தலைமைக்காரர் அணையையும் அழைத்தார். விருந்தொழிந்தவுடனே வந்த மனிதர் சகலரும் பிள்ளைக்கு ஒருபேர் வைப்பென்று அப்தால்மோற்றுவேல் என்பவரைக்கேட்க, அவர் உடனே நினையாத பிரகாரமாக அதற்கு மகமதுவென்னும் பேரைச் சூட்டினார். அப்போ விருந்தினரெல்லாரும் வழமைப்படியே தன் பரவணிப்பேரிடொன்றைத் தன்னுடைய பிள்ளைக்கிட்டுக் கூட்டிடாததற்காக மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். (மகமதுவென்பது துதிக்கப்பட்டதக்கவர், அல்லது மகிமைப்பட்டதக்கவர் என்றருத்தமாம்.) இதைப் பிடித்துத்தானே தகப்பனுந் தான் சூட்டின பேர் நல்லதென்று வற்புறுத்திச் சொல்லி, உன்னதமானவரும் என் பிள்ளையை உலகிற் கிருட்டிழத்தவருமாகிய ஏரே அவனைப்பரமண்டலத்தில் மகிமைப்படுத்தட்டும் என்று சொன்னார்.

மகமது இரண்டு வயதானபொழுது, தகப்பனும் அவர் நாலு வயதானபொழுது தாயும் காலஞ்சென்று விட்டார்கள். பிறகு இவர் தாய் தகப்பன் அற்றறத்திலியானதினாலே இவருடைய பேரனானே இரண்டு வருடக்காலமாக இவரைப்பராபரித்து வருகையில் அவரும் இவ்வகவ வாழ்வை விட்டு மறுவுகவாழ்வுக்குப் போய் விட்டார். இவர் சாகிற வேளையில், கோழியில் வங்க்ஷத்தின் பூருவகிணியின் இந்த இளம்பயிரான மகமதுவைத் தன் புத்திரர்களிற் நலிச்சனும், பட்டாபிஷேகத்துக்குச் சுதந்தரவாளியுமாயிருந்த பிள்ளையிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்துச் சொன்னதென்னவெனில்,

என்னருமையான பிள்ளையே, என் அன்பான மகனே, உன் சொந்தச் சகோதரனுடைய மகனாகிய மகமதுவை உன்னிடத்திற் ஒப்புக்கொடுத்து அவனை உன்னிடத்திற் கட்டடியாய்ச் சுவாரிசுபண்ணிப்போகிறேன். இவனுடைய எங்கள் புத்திரசுவிகாரியுமாய்ப்படிக்கும்; எங்கள் சொந்தப் பிள்ளைபோல இவன் மேல் அதிக கரிசனை வைக்கும்படிக்கும் இவனுடைய பிதாவை இவ்வகவத்தைவிட்டெடுக்க ஆண்டவனுக்குச் சிந்தமாயிற்று. ஆகையினால் என் கையிலிருந்து வாங்கி இவனை நீயே பராபரிக்கும்படிக்கு அன்போடு விகரிசனையோடும் இவனை உன்னிடத்தில் விட்டுப்போகிறேன். உ

ன்னிடுப்பில் இருந்து தோன்றின பிள்ளையிலும் அதிகமாக இவனைக் கணம்பண்ணி இவனில் நேசம் வைத்து இவனை வளர்த்துக்கொள். உன்னை நீ கணம்பண்ணுகிறதிலும் மும்மட்டிக்கு அதிகமாக அவனைக் கணம்பண்ணு. மனிதர் பெரும்பாலும் பிள்ளைகளைப் பராபரிக்கிற பிரகாரம் நீ இவனைப் பராபரியாமல் அதிகக் கிறமாய் நீ இவனைக் காப்பாற்றி வளர்க்கத் தெண்டி. ஏனென்றால் உனக்கு வட்டியுடனே கிடைக்கும், இவன் அழகிலும், கனத்திலும் எல்லாரைப்பார்க்கிலும் அதிகமாயிருக்கிறபடியால் உன் சொந்தப் பிள்ளைகளைப் பார்க்கிலும் இவனையே அதிகங் கணப்படுத்து. அவன் உன்னை எப்போதானாலும் கூப்பிடும்பொழுது ஏனென்று கேட்டுக் குழந்தையென்றதினாலே குழந்தைக்குப் போல மறுமொழி பகராமல், ஒரு வயதுசென்றவரும், கனவானுமானவொருவர் உன்னிடத்திற் கேள்விகேட்கும்பொழுது அவருக்கு மறுமொழி சொல்லுகிற பிரகாரமாக இவனுக்குச் சொல்லு. எவ்வகைப்பட்ட சாப்பாட்டையாகுதல் தின்னதற்கு நீ தனியேயாகுதல் அல்லது கூட்டத்தி லேயாகுதலிருக்கும்பொழுது உன் மருமகன் மகமது உனக்கு முன்னே சாப்பாட்டிலிருந்தாலல்லாமல் மற்றுமபடி அவனை விட்டுத் தனியேயிருந்து சாப்பிட நினையாதே. அவனொரு பதார்த்தத்தை முதன் முதலில் உருசிபார்த்தாலேயல்லாமல் அதற்கு முன்னென்று உன் கை வைக்கவுந் தொடவும்வேண்டாம். நான் சொன்ன இக்கட்டைகளை நீ கவனித்து அவைகளின்படி செய்வாயெனில் உன்னுடைய ஆஸ்திக்கு ஒருக்காலும் குறைவு வரப்போகிறதில்லை, மென்மேலும் பெருகிக்கொண்டேயிருக்கும்.

மேற்சொல்லப்பட்ட அப்தால்பி என்பவர் தன்னிடத்திலொப்புலிக்கப்பட்ட இந்த மகமதுவென்னும் பிள்ளை அவனுடைய தகப்பன் சொன்னது போல இனிமேற் சகலரும் வணங்கித் துத்தியம் பண்ணப்பட்டதக்க பிள்ளையாய் வரும்படிக்கான என்ன செயலாகுதல் இவனிடத்தில் அவர் கண்டாரோ அல்லவோவென்று நாமறிகிறோம். ஆனாலும் இந்த அப்தால்பி என்பவர் தன் மருமகனை நன்றாகக் காப்பாற்றத்தக்க ஒரு கிரேக்கியிருந்து அவனுக்குத் தன்னூரவர்கள் அறிந்தளவு படிப்பை இவருக்குக் கொடுத்த படிப்பித்து வைத்தாரென்பது சத்தியம். ஆனாலும் மகமது தீர்க்கதரிசி பெற்றுக்கொண்ட தெய்வீக வரப்பிரசாதத்தை அதிகமக்காமாய் பருப்பித்துப் பேசும்படிக்கும் அவருடையவைத்த கோருண் புத்தகமோ அற்புதத்தினாலே எழுதவார்த்தையிடத்தென்பதை ருபிக்கும்படிக்கும் அவர் வாசிக்கவாகுதல் எழுதவார்த்தையிடத்தென்பது பில்லாத மூடாத்துமாவாயிருந்தாரென்று அவரைப் பின்பற்றித் திரிந்தவர்கள் சகலருந் சொல்லுகிறார்கள். இதுமாத்திரமல்லாம்கதை தானுந் சொல்லுகிறார், எப்படியெனில் கோருண் புத்தகத்தை உனக்கு (மகமதுவுக்கு) அனுப்பினேன். நீ இதைவிட வேறொரு புத்தகமும் வாசிக்கப்படாது. நீ அதை உன்வலக்கையிலே ஒருமுதும்படாது. காரியமிப்படியிருந்தேயாகில் இந்த புத்தகந் தேவ அருளில் வந்துதானென்று உனக்கெதிராளியாய் வா தாடுகிற ஒவ்வொருவருந் சொல்லுவார்கள். ஆகையினால் பராபரனிலும் அவரனுப்பின படிப்பில்லாத தீர்க்கநரிசியிலும் நம்பிக்கை வைப்புகள்.

இன்னுமொரு சம்பவத்த வேளில் அரபியர் எழுத்துவாகிணியிற் பயின்றிருந்தார்கள் எனப்பதைப் பற்றிய திருட்டாந்தம் கோருண் புத்தகத்திலுந் சொல்லியிருக்கின்றது. அரபியர் எழுதப் பயின்றிருந்தார்கள் எனப்பதைத் திருட்டாந்தப்படுத்தும்மேலுமொரு நியாயம். அதாவது, சீட்டுநாட்டெழுத்துவதைப் பற்றி. எப்படியெனில், உண்மையான விகவாசிகளே, கொஞ்சக் காலத்துக்குள்ளே திரும்பத் தருவோமென்று சொல்லி நீங்கள் மறுமொழியிடத்திற் கட்டவேண்டுமென்றால் அத்தை ஒரு உறுதியிலே முதுங்கள். ஒரு எழுத்துக்காரியத்தை உன் ஒழுங்கின்படி அத்தையெழுத்தட்டும். அவன் எழுதவார்த்தெனென்று ஆண்டவன் கற்பித்தத்துக்கு விரோதமாகச் சொல்லித் தட்டவேண்டாம்.

இன்னுமொரு அத்தாட்சியென்னவெனினால், அப்தால்பி என்பவரின் புத்திரமும், மகமது தீர்க்கதரிசியைக் கொஞ்ச நாள் ஆதரித்து அன்னக்கொடுத்தவனுமான அல்தால்பி என்பவரும் இன்னும் பலரும் கோருண் புத்தகத்தோடே சேர்க்கும்படிக்கு மகமதுவுக்குப் பிற்காலங்களிலே வெளிப்படுத்தின காரியங்களை எழுதும்படிக்கும் மகமதுவுக்கு எழுத்துக்காரியவதர்களாக இருந்தார்களென்று நாமறிவோம். இந்த அப்தால்பி என்பவர் தன் மகனுக்கெழுதப்பட்டபடித்த காணமென்ன? தன் மருமகனாகிய மகமதுவுக்குப் படிப்பியாமற்போன காரணமென்ன? இன்னுமொரு நியாய

மன்னவாளுல் பார்க்கும்பொழுது இந்த மக்கா பட்டணம் வியாபார முனிதிப்புக்கேற்ற ஒரு இ-மாயிருந்ததினால் அவ்விடத்து வர்த்தகர்கள் எல்லாநூர் தங்கள் தங்கள் வியாபாரக் கணக்குவழிகளை எழுதிவைத்துக்கொள்வதுமிகவும்வசரமாயிருக்கும். இன்னும் இந்த மக்கம்தவென்பவர் தன் னுடைய நவமதத்தை எங்கும் பரப்பமுன்னே வர்த்தகக்கருமத்தில் முயற்சிப்பட்டிருந்தபடியினாலும் இவருள் தன் வியாபாரக்கணக்குவழிக்கை எழுதிவைப்பது அவசரமாயிருந்தபடியினாலும் இவருமுதவாகிச்ச அறியாதவராயிருந்தாரென்று நினைக்கச் சற்றென்கிலுபிடங்கானது. [இன்னும் வரும்.]

மகாமேருவைப்பவறிப்பன்னியம்.

முதலாவது, புலன்கோசுத்திற் சொல்லப்பட்ட அளவு பிரமாணங்களையுள்ள மகாமேருவை துருவனட்சத்திரத்தின் கீழாகப் பூமியின் வடமுனையில்லையென்றும்,

இரண்டாவது, அப்படிப்பட்ட மலையுண்டென்று சொல்லுகிலும் அது இந்துதேசத்துக்குள், தாத்தாரிதேசத்துக்குமிடையே கிட்டத்தட்ட (சுமும்) பாகைப்பிவிருக்கின்றதென்றும்,

மூன்றாவது, இப்படிப்பட்ட மலையுண்டென்று இந்துதேசத்தார்தங்கள் புராணகாலியங்களிற் கருதிப்பாடுவதற்கு மூலாதாரமாக எச்சரித்திரத்தைப் பற்றினூர்களைன்றுஞ் சொல்வேன்.

முதலாவது காரியம், புலன்கோசுத்திற் சொல்லப்பட்ட உன்னதமான மகாமேரு மலை பூமியின் வடமுனையில் கிற்குந் துருவனட்சத்திரத்தின் கீழிலலைபெண்பதற்கு அநேக நியாயங்களிருந்தும், அவைகளில் (ரு.) சியாயங்களை மாத்திரஞ்சொல்லுவேன்.

க. இங்கிலிக்காரருடைய கணக்கின்படி பூமியானது (துநா எய) யோசனை சுற்றளவும் (சாசய) யோசனை குறுக்களவுமுள்ள தாயிருக்க அதின் மேல் (அயசது) யோசனை உயரமும், தாழ்ந்தவளவிற (யசுது) யோசனையும், மேலகலத்தில் (கயஉது) மயோசனையுமுள்ள இப்படிப்பட்ட பெரிய மலை நிற்கக்கூடாதே.

உ. இங்கிலிக்காரர் அளந்துசுட்டின சரியான கணக்கின்படி சந்திரனானது பூமிக்கு (யகூதூ) யோசனை தூரத்தில் இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட சந்திரனானது சம்புத்தீவில் எல்லைக்குள்ளிருக்கிற எங்களுக்குப் பூரணமாய்த் தெரியக்கொள்ள, முன் சொன்ன அளவுப் பிரமாணங்கையுள்ள மகாமேரு சம்புத்தீவினை வலக்குள்ளிருக்கிற எங்களுக்கு அதிகம் கிட்டமாய்த் தெரியவேண்டுமே. ஆதலும் அப்படிக்காரணப்படவில்லை.

க. பிராமணரும் மற்ரும் இந்து தேசத்துச் சோதிடரும் எழுதிவைத்திருக்கிறபூமி விபரப் படங்களில் மகாமேரு வடமுனையில் கிற்குந் துருவனட்சத்திரத்துக்குக் கீழிருக்கிறதென்று காட்டப்பட்டிருக்கவில்லை.

ச. கக்கையாறு மேருவிலிருந்து வருகிறதென்று கிளபாடல்களிற் சொல்லியிருப்பதினால் அதின் ஊற்றுச் சொல்லப்பட்ட பிரசாரமாக வடமுனையிலிருந்து வருகிறதோவென்று ஆராய்ந்துபார்த்தவிடத்து அவ்வாற்றின் தலைமடை வடமுனையிற் துவங்காமல் இந்து தேசத்துக்கு வடக்காக இருக்கிற மலைகளிலிருந்து புறப்படுகின்றது.

டு. இந்து தேசத்திற் சோதிடரும் அப்படிப்பட்ட மலை வடமுனையில் இருக்கில ரூபியன் அவ்விடத்தில் நிற்கும் காலத்தில் இந்து தேசம், இலங்கைத்தீவு முதலிய இடங்களுக்குப் பகவின்றி எப்பொழுதும் உடைவிடாத இருட்டாய் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் இந்த நியாயங்களினாலும் இன்னும் வேறு அநேக நியாயங்களிருப்பதினாலும் இப்படிப்பட்ட மலை பூமியின் வடமுனையில் இல்லையென்றற்கு. (இன்னும்வரும்.)

MAHA MERU, the sacred mountain of the Hindus.

[Translation of the above.]

The remarks made here on this subject will go to shew, 1. That *Mount Meru* can have no existence as described in the *Bhuvana Cosa* which states it to be of immense magnitude, and situated at the North pole under the polar star; 2. That if we grant the existence of any such mountain, it must be situated at the north of Hindustan about 45° north latitude; 3. We will point out some historical facts which must have given rise to the notions of such a mountain as found in the *Puranas*.

1. Of the many reasons that might be adduced to show that *Mount Meru* has no existence as described in *Bhuvana Cosa**, as standing on the North pole and under the polar star, I shall present the following five.

1. It is impossible that a mountain 84,000 *yojana*† high, 16,000 *yojana* at the bottom, and 32,000 *yojana* at the top could stand upon the earth, which, according to the European admeasurement, is only 1,370 *yojana* in circumference and 440 *yojana* in diameter.

2. Since the moon which is at the distance of 13,200 *yojana* from the earth, according to the European account is perfectly visible to us, who are within the limits of *Jambu Dwipa*.‡ *Maha Meru* which is said to be of so much greater magnitude, should be still more clearly seen by us. But this is not the case.

3. *Maha Meru* is not described in any of the maps of Brahmans, or other Hindu astronomers, as standing under the polar star, and at the north pole.

4. The river Ganges, which is represented in some *Puranas* as flowing from *Maha Meru*, actually takes its rise in certain mountains at the north of India.—Therefore *Meru*, its ascribed source, cannot be at the North pole.

5. The Indian astronomers even say that, if *Mount Meru* be on the north pole, there should be, during the time of the sun's stay on the north pole, total darkness in India and Ceylon. This, you know, is not the case.

From these and other considerations it is plain that *Maha Meru* does not exist at the north pole as described in Hindu books

[To be continued.]

கூட்டுன்பவர்செய்த பிரபந்தநூல்.

ABBREGE OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

இரண்டாம்பிரிவு.—இரண்டாம் அதிகாரம்.

விலங்குசாதியின் விசேடலட்சணம்.

க. மேலை அதிகாரத்தில் வினியல் என்பவர் கட்டின சாத்திரப்படி எவ்வெவ்வகையான விலங்குசாதி களும் ஆறுவகுப்பில் அடக்கின பரிசுக்கண்டனம். பூச்சிகளையும், புழுக்களையும் ஆராய்ந்துபார்த்தனம். பின்னும் நாலுவகுப்புகளிருக்கின்றன. அவையாவன மச்சங்கள், நிலநீர்வாழ்வன, பறப்பன, அம்மமுள்ளன.

உ. மச்சங்கள் நீரில்வாழ்ந்து இயக்கத்திற் கதியம் இரையில் அபேட்சையுமுள்ளனவாய் இணட்டுவழியாய்ச்சுவாசித்துச்செப்டையினால் நீந்தி வழமையாய்ச்செசுகளால் மூடப்பட்டிருப்பனவே. மச்சம் அதுவ

* Geographical section of some *Purana* or book—in this case a section of the *Scanda Purana*.

† The *yojana* is differently estimated. In the present case, it is taken at 18 2-11 miles.

‡ The central of the seven grand insular divisions of the world, or India. The following is an extract from the description of *Maha Meru* in the *Scanda Purana*. "The celebrated *Mount Meru* stands in the centre of the *Jambu Dwippa*, in form like the fruit of the lotus; its height is 84,000 *yojana*. It has three zone-like projections, or ornaments, (rising successively above,) in the height of which are to be seen many peaks. In the midst of the mount *Meru*, is *Manovathy*, the city of Brahma; to the west of this is *Vicundum*, where Hari or Vishnu dwells: on the north-east is *Asovathy*, the abode of Paramasuren, (Siva.) At the eight points (as E, S., W., N., etc. are the cities where Deventra (Indra) and the rest of the celestial regents reside. Proceeding northward from the southern base by a subterraneous passage, there is a country beneath the mountain."

கைப்படும். முதல்வகை நிருசெப்படையன், மலங்குகி இவ்வகையைக்காட்டும். இதற்கு வயிற்றிற்செட்டை அல்லது கீழ்ச்செட்டையில்லை. இரண்டாம்வகை கண்ட்செப்படையன். இதற்குப் பாரைமீனுக்குப்போல கீழ்ச்செட்டைகள் கண்டத்திலிருக்கும்.

க. மூன்றாம்வகை நெஞ்சுச்செப்படையன். இதற்கு வயிற்றுச் செட்டைகள் நெஞ்சாங்குழியிலிருக்கும். தட்டைமீனும், இதழ்மீனும் இவ்வகையைச்சேர்ந்தன. இம் மீன்களுக்குக் கண்கள் தலைக்கொருபுறமாயிருக்கும். பேத்தைமீனும் இவ்வகையைச்சேரும்.

ச. நான்காம்வகை அடிவயிற்றுச்செப்படையன். இவ்வகைக்குக் கீழ்ச்செட்டைகள் அடிவயிற்றிலிருக்கும். வெள்ளொட்டி, மாங்கன், விழைமீன், மதனன்மீன் முதலிய மற்றும் பலவீனமும் இவ்வகையைச்சேர்ந்தன. சூரன்மீன்கள் நீடாய்சில் விசேடித்தது. சில நூறுவயதுக்கும் இருக்கும், ஓவைகள் மனிதரோடேசேரவும் சாப்பாட்டுக்கு மணியடிக்கிற சத்தங்கேட்டு வரவும் பழக்கக்கூடியதாயிருந்து ஒரு பையன் கையிலே அப்பத்துண்டுகளைப் பிடிக்கவந்து தின்றுகொண்டுபோகும்.

ரு. ஐந்தாம்வகை, கவையிணட்டன். இது யாரும் ஆராய்ந்தறியப் பிரியமற்றிருக்கும் அங்கமற்றகடல் மச்சக்கூட்டத்தைச் சார்ந்ததனால் மெத்தச் சொல்லத்தேவையில்லை. உருளைமீன், திரளைமீன் என்பது வாலுந்தலைபும் வெட்டின மீனுடல்பொலவிருக்கும். இவையும் மண்டிகமீனும் பிறவும் இவ்வகையைச் சேர்ந்தன.

சு. ஆறாம்வகை சவலைபென்பிணட்டன், தீனுக்கிதமான பேரறக்குளான் முதலியவையும், கடற்புலால்சுளுக்குள் மிகவும் பயங்கரப்படத்தக்கதாகிய சுறவும் இவ்வகையைச்சாரும், இந்தச் சுறவினத்துட்கில முப்பதடி நீளமுள்ளதாயுமிருக்கும், இவை கப்பல்களுக்குப் பிறகேசென்று தங்களுக்கப்படுகிற யாவையும் விழுங்கும். இவற்றிலொன்று ஒருன்னிலே ஓராளை விழுங்கிவிட்டதென்றுங் கேள்வியுண்டு.

எ. இரண்டாம் வகுப்பாகிய நிலநீர்வாழ்வன, காற்றிலும், நீரிலும் சுவாசிக்கக்கூடிய மிருகங்கள்சேர்ந்தன, அல்லது மச்சசாதியிலும் விலங்குசாதி பறவைசாதியிலுள்ள சுவாசக்கருவிகளைப்போலுள்ளன.

அ. ஓரிடவகுப்பிலிருவகைகளுண்டு. அவை முதலை, ஆமை, மண்டிகம், பல்வி முதலானவையைப்போற் காலுள்ள உறுவனவுகளுங் காவிலியாகிய நில நீர்வாழ்வனவாகிய சருப்பங்களுமே. ஒரு மனிதன் ஒரு வண்டோட்டை நொருக்கும் வெகுப்போல அம்மனிதனுடைய என்புகளைத் தான் சுற்றி முறுக்குவதினால் நொருக்கக்கூடிய பயங்கரமானவெங்கணத்திப்பாம்பு முதலாய்க் குழந்தைகளுங் கையனைந்து வினையாடக் கூடிய திங்கற்ற சிறு நாக்குளிப்பாம்புகளிராயுள்ள சகலவதப் பாம்புகளும் இவ்வகுப்பிலே அடங்கும்.

கூ. சிறுபிள்ளைகள் சுடியாதபாம்புகளென்றிந்தாலும் அவைகளுடன் வினையாட விரும்புகிறதில்லை. மனிதசாதிக்கும் சருப்பத்துக்கும் ஒருக்காலுந் தீராப்பகையிருக்கிறதாய்க் காணப்படுகின்றது. எவ்ருளும் விடப் பாம்புகளை அச்சமின்றிக் கையிணைப்பிடித்துப் பரிமாறக்கூடிய சில சாதிகள் ஆசியாவிலும், ஆபிரிக்காவிலுமுண்டு. நாகமானது கொடுவடமுள்ள பாம்புகளிலொன்று, அதையும் இந்துதேசத்துப் பாம்பாட்டிகள் பிடித்து ஆடப்பழக்குவார்கள்.

டு. நிலநீர்வாழ்வன ஒவ்வொன்றுந் தத்தம் பயனுக்குரியவையாயிருந்தும் இலட்சணத்தளவில் மிகவுங்குறைச்சலுள்ளவைகளாகையால் அவையை மனசாரத்தள்ளி அடுத்த வகுப்பாகிய சிறப்பான பட்சிசாலங்களைப்பார்ப்போம். அவை இறகு தூவியினால் மூடப்படும் நீண்ட உரோமமற்ற அவகுள்ளவையும் பறக்குதலுக் கிருசிறகுள்ளவையும் இருகாலுள்ளவையுமாய் விசேடித்திருக்கின்றன.

(திண்ணுவருள்.)

[The following article is the original of the foregoing.]

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

PART II.] *The distinctive character of Animals.* [CHAP. 2.

1. We observed in the preceding chapter, that the Linnæan system comprehends all animals of every description whatever, under six classes. We have examined *worms* and *insects*; there now remain four classes, namely, *fishes*, *amphibials*, *birds*, and *mammals*.

2. Fishes always inhabit the water, are swift in their motion, and voracious in their appetite; they breathe by means of gills, and swim by means of fins, and are usually covered over with scales. The class is divided into six orders;—the first, *apodal* order, is well described by the *eel*—it has no *ventral* or under-fins of any kind. The second; *jugular* order, has the under-fins placed before the pectoral or breast fins, like the *codfish*.

3. The third, *thoracic* order, has the ventral fins directly under the pectoral or chest-fins; as the *flat-fish* and *flounder*. The eyes of these fish are on the same side of the head. The sucking fish belongs to this order.

4. In the fourth order, *abdominal*, we find the ventral fins placed still further back; the *salmon*, *trout*, *herring*, *gold-fish*, and a great variety of others, belong to this order. The *carp* is remarkable on account of its longevity; some have lived a hundred years. They may be tamed, and taught to come at the sound of a bell for their food, and they will eat crumbs out of a boy's hand.

5. The fifth order, *branchiostegous*, need hardly be named, as it consists, for the most part, of a group of sea-monsters which nobody wishes to examine. There is the *trunk fish*, and *lump fish*, which looks like the middle of a large fish with the head and tail chopped off, *frog-fish* and others.

6. The sixth order have gills wholly *cartilaginous*. It includes such kinds as the *sturgeon*, which is a very delicious fish, and the *shark*, which is the most dreadful of all

the monsters of the ocean. These are sometimes thirty feet long; they follow ships and devour every thing that comes in their way, and one has been known to swallow a man at a mouthful.

7. The next class, *amphibials*, consists of animals that can breathe in air or water, or rather those which have organs of respiration, resembling birds and quadrupeds more than fishes.

8. This class contains only two orders, *reptiles*, amphibious animals possessing feet, as the alligator, tortoise, frog, lizard and others; and *serpents*, or amphibious animals without feet. Snakes of all kinds belong to this order, from the terrible boa, that with its knotted folds can crush the bones of a man as readily as the man could crush the shell of a beetle, to the little harmless striped snake which a child might play with.

9. Children, however, are not much inclined to play with snakes, even when they know them to be harmless. There is an enmity between mankind and the serpent tribe, which seems hardly possible to overcome. Yet there are some tribes of men, both in Asia and Africa, who will handle the poisonous snakes without any fear. The hooded snake is one of the most venomous kinds; but even these are tamed, and taught to dance by the serpent-catchers of Hindustan.

10. But we gladly leave the *amphibials*, (which certainly are far enough from being pretty, though they all have their use, no doubt,) for the next class, the beautiful *birds*. They are distinguished thus: body covered with feathers and down; protracted and naked jaws; two wings formed for flight; and biped.

[To be continued.]

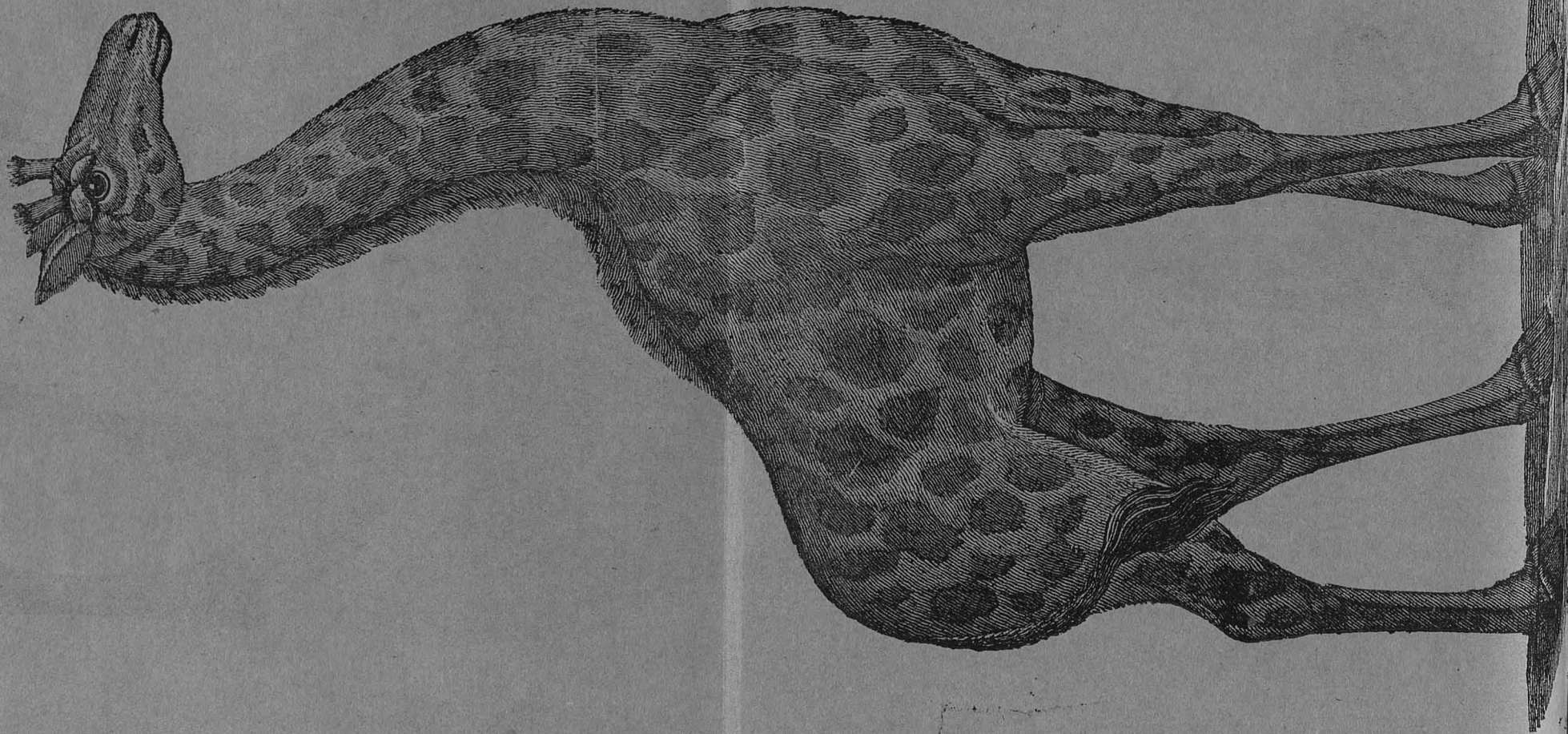
மார்க்கவியசாரணை.
(Inquiry on Religion.)

பிரியமானவர்களே, சைவசமயத்தவர்களா விக்கிரகங்களைத் தங்கள் கோவில்களில் வைத்து அவைகளைத் தெய்வமென்று வணங்கிப் பலிகாணிக்கைகளைச் செலுத்தி வருகிறார்கள். அப்படிச்செய்வது அறிவுள்ள மனிதராகிய நமக்குத் தகுமாயிருக்கிறதில்லை. ஏதிலென்கில், சைவசமயத்தவர்கள் கைக்கொண்டு நடக்கிறதாகியமேலான ஆகமங்களில் அப்படிச்செய்ய வேண்டுமென்று ஓரிடத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கிறதில்லை. அவ்விக்கிரகங்களை ஆவாகனஞ்செய்து வைத்து அவைகளை வணங்கிவருகிறோமென்று சொல்லுகில், அவற்றுள் ஆவாகனஞ்செய்துவைக்கிற ஐயனார், வயிரவர், காழி, தூங்கை முதலிய தெய்வங்களினது குணங்களைபும அவர்களின் செய்கைகளையும் பார்க்குமிடத்தில்த், அவர்கள் நம்மைப் படைத்துக் காப்பாற்றி வருகிற பராபரவஸ்து வல்லவென்றும், அவருடைய குணங்களை இத்தேவதைகள் கொண்டிருக்கிறதில்லையென்றும், அதற்குமாறாகப் பரிசுத்தமுள்ளபராபரனும், புத்திசாலிகளாகிய மனிதரும், அருவருக்கவும்வெறுக்கவும்வேண்டியதான துற்குணங்களை யுடையவர்களாயும், மிகுந்த அக்கிரமங்களையும், பாவங்களையுஞ் செ

ய்கிறவர்களாயிருக்கிறார்களென்றும் பிரத்தியட்சமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இவர்களைத் தெய்வமென்று வணங்குவது மிகவும் பாவமாயிருக்கின்றது. மேலும் விக்கிரகங்களையே தனிமையாகப்பார்த்தால் அவைகளும் நம்மால் வணங்கப்படத்தக்கவைகளல்ல. இதைக்குறித்து ஏசாயாவென்பவர் எழுதுகிறதாவது “கொல்லன் இரும்பைத்தகட்டாவிடுக்கித் தழுவில் வேகவைத்துச் சுத்தியல்களால் அதை உருவெறப்படுத்தித் தன் புயத்தின் பலத்தினாலே அதைச் செப்பணிடுகிறான். தச்சன் நூல்பிடித்து மட்டப்பலகையால் மரத்துக்குக் குறிபோட்டு அதைக் கோணங்கோணமாகப் பிடித்துக் கவராசத்தால் அதை உண்டி அதுலீட்டிலே வாசமாயிருப்பதற்காக அதை ஒரு புருஷினின் சாயலும், ஒரு மனிதனின் ரூபமுமாக்குகிறான். அவன் தனக்குக் கேதருக்களை வெட்டப்போகிற பொழுது ஒரு புன்மரத்தை அல்லது கருவாவிமரத்தைத் தெரிந்துகொண்டு கரட்டுமரங்களிலே பலக்க அதை வளர்க்கிறான். அல்லது அசோகமரத்தை மழை அதைப் பயிராக்கும்படிக்கு நாட்டுகிறான். மணுஷனுக்கு அவைகள் அடுப்புக்காகும்போது அவன் அவைகளில் எடுத்துக் குளிர்காய்ந்துகொள்ளுகிறான். நெருப்பைமூட்டி அட்பமுஞ் சுடுகிறான் என்றலும் ஒரு தேவனையுமுண்டிபண்ணி ஒரு சுருபத்தை அதிலே செப்பணிட்டு அதை வணங்குகிறான். அதிலொருபங்கை அடுப்பிலெரிக்கிறான், ஒருபங்கினால் இறைச்சியைச் சமைத்துப் புசித்துப் பொரியலைப்பொரித்துத் திருத்தியாக்கிக் குளிர்நங்காய்ந்துகொண்டு ஆசா, அனலானேன் நெருப்பைக் கண்டேனென்றுசொல்லி அதன் மீதியானபங்கைத் தேவனாகவும் தனக்குச் சுருபமாகவுஞ் செப்பணிட்டு அதுக்குமுன் விழுந்து அதை வணங்கி எண்ணிவிடுவி என்னெனில் நீயே என் தேவனென்று அதை நோக்கி விண்ணப்பஞ்செய்கிறான். அறியாமலும் உணராமலுமிருக்கிறார்கள், என்னென்றற் காணாதபடிக்கு அவர்கள் கண்ணும், உணராதபடிக்கு அவர்கள் இருதயங்களும் பூசுபுப் பூசுபுபட்டிருக்கின்றது” (ஏசாயா. சச. அதிகாரம். 12-13-14. வசனம்.) இவர் சொல்லியபிரகாரமே விக்கிரகாராதனை செய்கிறபாவருமிருக்கிறார்களென்று தெளிவாய்க் கண்டுகொள்ளலாம்.

கணக்குவினா.

உதயதாரகையின் முகாமைக்காரரே;
சாற்றுமிருவெண்கள் தனிவர்க்கமதுகூட்டில்
ஏற்றுக்கனமாங் கனயியற்று தொகைவர்க்கம்
போற்று தொகையன்றி யவை புகல வழிகூட
நாற்றிசையு மெய்க்கவுரை நாவலவர் செய்வீர்.
ஏது. இரண்டு எண்களைத் தனித்தனி வர்க்கித்துக் கூட்ட ஒரு கனமாகும், அவைகளுக்குக் கணங்கண்டு கூட்ட ஒருவர்க்கமாகும்; ஆகையால், இவ்வகை எண்கள் எவையென்றும் இவைகளைக் காண விதியே தென்றும் கூறல்வேண்டும்.
வட்டுநகர் அரசு. } இப்படிக்கு
ஆடைதயு யக. தெயயி } வேலாயுதர் சிதம்பரநாதன்.

ர்க்குணமில்லையென்று அறியவில்லையாவென்று வென, அப்போது பிராமணன் இது மெய்தான், ஆனாலும் புலி மனிதரை அடித்துத் தின்றதென்று மிகவுடல் லோகாபவாதமிருக்கிறதென்ப புலி, நான் தரும சாஸ்திரமும் அறிந்திருக்கிறேன், தன் பிராமணன் தனக்கே ப்படித்துத் தித்திப்போ அப்படி எல்லார்க்குமென்றறிந்து, சாதுக்கள் பிராணிகளிடத்திற் தயவாயிருக்கிறார்கள், தன்னைப் போலச் சுகத்துக்கங்களைப் பிறரிடத்திற் நினைக்கிறார்கள். நீ மிகவுடல் தரித்திரனாகையால் உனக்குக்கொடுக்கப் பிரயத்தனம்பண்ணுகிறேன், சாஸ்திரமும் இப்படியே இருக்கிறது. எப்படியென்றால், ஏழைக்கே கொடுக்கவேண்டும், செல்வமுள்ளவனுக்குக் கொடுக்கலாகாது. ஏனென்றால், மருந்து நோயாளிக்கு எப்படிக்குணம் கொடுக்குமோ அப்படி நோயில்லாதவனுக்காகாமோ? ஆதலால் நீ இத்தொழிலில் முழுவிட வந்து காப்பை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போவென்றவுடனே, பிராமணன் ஐயோ! பிராமணனுக்குப் பின்புத்தியாகையால், புலியின் பேச்சை நம்பி ஸ்நானம்பண்ணுகிறதற்கு ஏரியில் இறங்கினவுடனே உனயில் புதைத்து காலை மாட்டிக் கொண்டு வரச்கூடாமல் திகைத்தான். புலி அதைப் பார்த்துப் பிராமணு பயப்படாதே, நானுன்னைச் சேற்றினின்று எடுக்கிறேன் சேற்றருவென்று சொல்லிக்கொண்டு மெல்லெனப்போய் அவனைப்பிடித்துக்கொண்டது. அப்போது பிராமணன் எண்ணுகிறான், ஏனென்றால், துஷ்டர்கள் வேதாத்தியயனம் பண்ணியிருந்தாலும் தரும சாஸ்திரம்படித்திருந்தாலும் அவர்கள் வார்த்தையின் நம்பிக்கை வைக்கலாகாது. ஏனென்றால், எவன் சுபாவமெப்படியோ அது எப்போதும் போகாது. இப்படியிருக்கையில் நம்முடைய சாதுக்கியல்பாயிருக்கிற பேராசையினால் இத்தத் துஷ்டனிடத்தில் விசுவாசம்வைத்து மோசம்போனெனென்றிப்படிப் பச்சாத்தாபப்பட்டிக்கொண்டிருக்கையில் அந்தப் புலி அவனைக் கொன்று தின்றது. (இன்னும் வரும்.)

PANCHA-TANTRA-KETEI.

[A Translation, &c. continued from page 8.]

Hear me, said the Leader of the Pigeons, while I relate the following story which passed under my personal observation, when I was one day feeding in a wild jungle at the South.

An old tiger, being unable to find his food, went to a river, and having bathed himself took his seat upon the bank, holding a bunch of Tarpa-grass in his hand. As he sat there, a Brahmin passed by. "Ho! Brahmin," called out the tiger, "Here is a gold bracelet; come and get it."

The Brahmin, on hearing this, thought within himself, "the tiger is a ferocious animal; it is dangerous to approach him; but this bracelet is offered to me for nothing. Death indeed may come from any quarter, but I should not indulge my fears too far; something may be ventured to procure a bracelet."

Having reasoned thus, and his heart being eagerly set to procure the bracelet, he answers the Tiger by asking "where is the bracelet?" "See, my good Brahmin, it is here, says the Tiger, holding out his hand." "How can I," says the Brahmin, "trust my life in your hands." The Tiger answered, "I am accustomed to bathe in the morning and to do daily acts of charity. I am old and have lost my teeth and claws. Why should you be afraid to trust me?" I esteem and practice the eight following acts of virtue viz. 1. Festivity in honor of the gods; 2. Studying the Vedas; 3. Giving Alms, 4. Doing Penance; 5. Maintaining Truth; 6. Keeping Promises; Exercising Patience; 8. Cherishing disinterested Benevolence. Can you not judge, from this, that I possess none but good feelings towards you. It is from these principles that I wish to give the bracelet away. It is of no value to me, I shall give it to any body who will take it."

"All this may be true," said the Brahmin, "but your character does not stand well with the world. However calumnious it may be, it is believed that the tiger is the natural enemy of man killing and devouring whomsoever he can."

"But I have studied Dharma-Shastra," said the Tiger "which teaches that the virtuous should exercise mercy to their fellow-creatures, knowing that the lives of others are as valuable as their own and that their common interest should bind them to protect and comfort each other. It is by your poverty therefore that I am disposed to show you this charity. The Shasters join the duty in the following words; "To the poor, given to the rich deny." Is medicine of so much value to a healthy man as to an invalid whose recovery may be effected by it? Therefore, first bathe yourself in the pond, and then come and get the bracelet and carry it home. He, therefore, in exemplification of the Proverb which says that "the Brahmin has his sense in the rear," believing in the sincerity of the Tiger, went into the pond and there he stuck fast in the mud and was unable to relieve himself, and began to be afraid.

The Tiger on seeing this, said, "Brahmin fear not; bepatient and I will help you out of the mud." So the Tiger moved towards him leisurely and seizung him, held him fast.

The poor Brahmin now recollected too late, that the words of the wicked are not to be depended on though they have distinguished themselves by the study of Vedas or by the knowledge of Dharma-Shastra. For the native disposition of man remains the same under all circumstances; he therefore, laments his fate in penitence and sorrow: "O that I had considered this! It is through the avariciousness which characterizes our caste that I am delivered into the hands of this murderer! Alas! I am undone!" While he was thus bewailing himself, the Tiger composedly tore him to pieces and devoured him.

(To be Continued.)

அறத்துப்பால்—இலல்றவியல்.

க. அதிக்காரம்.—கடவுள் வாழ்த்து.

ந. மலர்மிசையேகினுள் மாணடிசேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ்வார்.

இதன் பதவுரை.

(இதையமாகிய) மலரின்மேலே செல்லுகின்ற இறைவனது பெருமைபொருந்திய பாதங்களை (மனசினாலே) கிட்டினவார் நிலத்துக்குமேல் (எல்லாவலருக்கு மேலான மோக்கபதவியில்) நெடுங்காலம் (அழியாது) வாழ்வார்.

They who are united to the glorious feet of him who passes swiftly over the flower of the mind shall flourish long above all worlds. *Drew.*

They who adore His sacred feet whose grace Gladdens with sudden thrill the fervent heart High o'er the earth shall soar to endless joy. *Ellis.*

ச. வேண்டிதல் வேண்டாமையில்லானடிசேர்ந்தார்

கியாண்டுமிடும்பையில.

இதன் பதவுரை.

(ஒரு பொருளையும்) விரும்புவதும் விரும்பாதிருப்பதும் இல்லாத இறைவனது பாதங்களை (மனசினாலே) கிட்டினவருக்கு (நினைத்தவர்க்கு) எந்தக்காலத்திலும் துன்பங்கள் (பிறவித் துன்பங்கள்) இல்லை.

To those who are united to the feet of Him who is without desire or aversion evil shall never come. *Drew.*

To Him whom no affection moves nor hate Those constant in obedience—from all ill In this world and the next are free. *Ellis.*

ரு. இருள்சேரிருவியைபுஞ் சேராவிறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

இதன் பதவுரை.

கடவுளது உண்மைசேர்ந்த புகழை விரும்பினவரிடத்தில் மயக்கத்தால் வருகிற நல்வினை தீவினையென்னுமிரண்டு வினைகளும் அணுகாவாம்.

The two fold deeds that spring from darkness shall not adhere to those who delight in the true praise of God. *Drew.*

Those who delight with fervent mind to praise The true and only Lord of Heaven and Earth No false ideas of right and wrong can cloud. *Ellis.*

SUPPLEMENT TO THE உதயதாரகை.—MORNING STAR.

சுதீசிகை. உ.] துஅராசுஉ (வா). நை உய, தேயதி வியாழக்கீழமை. Thursday, January 20, 1842. [Vol. II. No. 2.

(Versification of Psalm ii.)

தாவீதெழுதின உம். சங்கீதம்.
கீர்த்து.

முத்திரைப்பல்லவி.

அரசரே சூதல நீதரே செளம்.—அரசரே.
பா. தங்கன்.

பரதேயத்தீர்கலகம்—தரலேஹ்நரலுக பரிபாலர் குழுவுடன்—
பரமநீகெதிராவ னேன்—அர. பரமண்டலாசீபதி—அருளின்றிந
கைகொண்டு—வெருவண்டக்காபம்விண்டு—ருடர் துகலக்குவம்—
அர. சித்தி சீசீயோன்வெநிலில்—உத்தமஅபிஷேக—புத்திரனைவைத்த
னமென்—மத்தனூரைத்தீசனனே—அர. டைந்தனையின் னுனைபான்
—கந்தனனினதுக—நந்திரமேயுக—முத்தனியெம் ருனையம்—அர.
செருக்குறுதுடீ—நதமை—இருப்புத்தண்டத்தினுலே—முருக்கிடக்கல
டென—நொருக்குவையெம் நனனே—அர. பத்தியினடர் துப—யத்
தொடுதொண்டுசய்து—சத்—நியோனநிக்—கத்துடன்மகிழ்ந்திரம்
—அர. தேவகதனிக்குட—மெலிவரைவாபெரி—துவும்அசனூதீசர
ன்—தாவிமுத்தம்பரிமின்—அர. சுந்தரப்பாலன்பத—பங்கயமபந்
பிசிதரு—கந்தனைபரிபவ—னுய்துயர்செவலவன்—அர.

REPLY TO THE ADVOCATE OF PURGATORY. To the Editors of the "Morning Star."

GENTLEMEN,

Your correspondent in his answer expresses regret, perhaps because it is proposed to the Catholics to prove the existence of Purgatory from the Bible.

I don't know why it is, if it is not because on minute examination of the Holy Scriptures he could not meet with one verse or at least with a phrase, whence either the subject, or the word Purgatory, or another word of similar import, is plainly derivable.

That this is substantially the reason of his regret appears from his retiring to other sources of argument—from his incorrect mode of reasoning on the subject, and also from his misinterpreting certain scripture passages and misapplying them to maintain his doctrine. It will here be a matter of no moment nor will it be expected to work towards the conversion of souls to enter into a refutation of the *vain* arguments adduced by your correspondent in support of the doctrine of Purgatory inasmuch as they are inconsistent with the principles of Christianity, and contradictory to the pure doctrine of the Bible, the only standard of truth to every Christian believer. But for the judgement of my candid readers and fellow brethren in Christ, I shall here bring down the passages he refers to, with brief remarks on them.

First. The Advocate points us to Matt. v 25 26. "Agree with thine adversary while thou art in the way with him lest at any time the adversary deliver thee to the judge and the judge deliver thee to the officer, and thou be cast into prison. Verily I say unto thee, thou shalt by no means come out thence, till thou hast paid the uttermost farthing." and argues from it in support of his doctrine. What candid man can think that the doctrine of purgatory derives any support from this passage? What is it but a most excellent piece of advice in reference to the settlement of differences among men?

Second. The advocate adduces the passage 1. Cor. iii. 15 "If any man's work shall be burned he shall suffer loss; but he himself shall be saved, yet so as by fire." The proverbial phrase "saved, yet so as by fire" found in this passage signifies both in sacred and profane writings a narrow escape

out of great danger. That this should be relied on as one of the principal supports of the doctrine is truly marvellous! The Catholics say that the fire of purgatory is to *purify* men's souls; but the fire here alluded to, is to *try* every man's work. Besides it does not say, that the persons shall be saved by fire: but *so as* by fire; that is with the like difficulty with which a man in a burning house is saved from its conflagration. A good man on the precious foundation of Jesus Christ builds worthless materials such as hay, stubble, &c. and shall suffer the loss of his work, yet he himself shall be saved, though with great difficulty, *so as* by fire.

Third. The advocate draws our attention to Cor. iii. 13 "Every man's work shall be made manifest: for the day shall declare it, because it shall be revealed by fire; and the fire shall try every man's work of what sort it is." The meaning of this is very plain. So plain that an unprejudiced man of common sense can hardly mistake it. By looking at the passage we shall see that the Apostle is speaking of the different doctrines which might be taught by different persons after the foundation of truth had been laid.

Some of these he compares to "gold, silver, and precious stones" meaning sound doctrine; and some to "wood hay, and stubble" meaning unsound doctrine. Now he says all these shall undergo a trial at last; and what so proper to try the different materials which he speaks of as fire? If the doctrines were like gold silver, or precious stones" we shall know they would receive no hurt by the fire but the contrary. But if they were like "wood hay, or stubble" they would be consumed by the fire. But what has this to do with the place to *burn* the souls of men, to *purify* and fit them for heaven?

Fourth. The advocate refers us to Matt. xii. 32. "And whosoever speaketh a word against the son of man, it shall be forgiven him; but whosoever speaketh against the Holy Ghost, it shall not be forgiven him, neither in this world, nor in the world to come," and inquires, does not this imply that some sins may be forgiven in the *world to come*? It implies no such thing; this form of expression is employed *only to strengthen the denial*; besides how can they be said to be forgiven if they are *purged away by fire*. So much for the *main pillars* of Purgatory.

As for us Protestants we do not believe in *burning out sin*—in salvation *by fire*. We protest against it. We believe in the washing away of sin; and that by the blood of Jesus alone, "the blood of Jesus Christ the Son of God cleanseth us from all sin" 1. John i. 7. What is there left then for fire to do? The spirits of the just made perfect ascribe no part of their salvation to fire. No; their ascription is "unto him that loved us and washed us from our sins in his own blood." How could souls just come up out of Purgatory where they had been hundreds perhaps thousands of years undergoing the purification of fire, unite in this song? The Scripture declares that "It is appointed unto men once to die, but after this the judgment," Heb. ix. 27. And further intimates that "it is the prerogative of the infinite and almighty God alone to forgive sins." Ps. cxxx. 4. It is plainly declared in Matt. xxv. 46. "The wicked shall go away into everlasting punishment, but the righteous into life eternal." This absolutely destroys the idea of any intermediate

abode between heaven and hell. The passage, "there is now no condemnation to them which are in Christ Jesus," Rom. viii. 1, is a doctrine altogether opposed to that of purgatory. Lazarus did not go to purgatory, neither did the thief who was saved on the cross, nor did Jesus, Elijah, nor Enoch. Paul speaks of those Christians who are absent from the body as present with the Lord. Is Christ in Purgatory? Is it there that believers go to be ever with him? What low and unworthy thoughts the Catholics must have of the work of Christ and of the efficacy of his blood, that they should believe that after he has done all he can for a soul, and his blood has exhausted its virtue on it, it has still to be subjected to the action of an intense flame, for no one knows how long, in order that the expiation of sins may be completed and its salvation perfected! What a doctrine? Why according to this, Christ was premature in saying on the cross "It is finished." It is not finished, if the doctrine of Purgatory be true. The expiation of sin was only begun on Calvary. It is completed in Purgatory. Oh God! I pray thee rid and deliver the mind of man from this dreadful delusion so derogatory to thy dear Son our blessed Saviour, and so injurious to thee, for it represents thee who delightest in mercy as punishing after having pardoned; as requiring satisfaction from men after having accepted for them the satisfaction of Christ.

Your's, &c. JOHN WHITE.

P. S. The translation of this article will appear in our next No.

[A rejoinder to the answer to a question on the quality of a poetic verse.]

ததையுமறியாமை—கிதையநல்வழியாய்— உதயநாரகையை
தயநேயமொடு—உற்சாகமாக—அச்சிற் பதிப்பிக்கும்
மகா முக்கிய முகாமைக்காரரே,

உதயநாரகையில் கற்கை சால்திரமுதலானவையைப் பற்றி அச்சுடிப்பிக்கப்படுமென்று சொல்லியிருக்கிறபடியால் நன்னூற் காண்களை உரையில் "வருங்குன்றம்" என்ற கவி கட்டளைக் கவிப்பாவென்று சொல்லியிருக்கின்றதைப்பற்றி நான் உயர், சஞ்சிகையில் ஒரு வினா எழுதி இலக்கணக்கலைஞர் தமது கருத்தை அறிவிப்பாரென்றிருக்கச் "கிறுணர்வோரென்று அந் கிண்கிண்ப்பாராய்ந்துணர்ந்த முற்றுணர்வோரென்று மொழியாரே பெற்றவென்றும் வெண்கலத்தினுளை மிகுமேசுடர்ப்பசும்பொருண்கலத்தினுண்டோவொலி" என்று ஒளவையாரர் சொல்லுகிறபடி எனது வினாவுக்கு உடம். சஞ்சிகையில் விடையெழுதி இப்படிப்பட்ட கேள்விகேட்டல்பயித்தியமென்ற, நீ. முத்தையாச்செட்டியார் அவர்களுக்கு எஞ்சொழி.

நன்னூற்காண்டுகை உரையில் "வருங்குன்றமொன்று" என்னுள் செய்யுண்க் கட்டளைக்கவிப்பாவென்றது அச்சுக்கோத்தவர்களின் பிழை என்று சொன்னால், அச்சுப்பதித்த பின்பு பிழைபார்த்துப் "பிழைதிருத்தலென்று" கடைசியில் சேர்த்திருக்குதே இந்தச் செய்யுளிற்குமே மூன்றாமடியில் முதற்சீர் "கருங்குன்றம்" எனப் பிழைதிருத்தலே திருத்தியிருக்குது. ஆனாலும் அப்பிழைதிருத்தலில் இக்காரியங்கானதபடியால் அச்சுப்பிழையன்மென்று நினைக்க இடமுண்டு. என, பெரிய மனுஷர் கற்றவர் வாய்மொசங்கை மோசஞ் செய்கிறதில்லையா? பிழைதானும்விடக் கூடியதல்லவா? அச்சுக்கோத்தவர்களில் முத்தையாச்செட்டியாரும் ஒருவராயிருக்கும். அது அச்சுப்பிழையாயிருக்கக்கூடுமென்பதை நான் மறுக்கவில்லை, ஆனாலும்செட்டியார் அதிற்றுணர்வுகொண்டதும் இப்படிப்பட்ட கேள்விகேட்டிருந்து பயித்தியமென்றதும் சியாயமற்ற துமேயன்றி அவரதுவிடையவசமற்ற அளவுக்கு யிஞ்சின் அலட்டாயிருக்கின்றது. ஏனெனில்,

கவது அவர் எழுதியதை வாசித்துப்பார்த்துமிடத்துக் கட்டளைக் கவித்துறைக்குங் கட்டளைக் கவிப்பாவுக்கும வித்தியாசந் தெரியாதவர்களுக்குவிளக்கப்பண்ணினதுபோலிருக்கின்றது. யானிக் கேள்விகேட்டதால் அவைகளில் லட்சணங்களை அறிந்தேன் என்வதை அனுமான்பிரமாணத்தால் விளக்கினுளில்லை.

உவது. "வருங்குன்றம்" மென்றும பாட்டிலே தில்லையம்பலவன் என்றதால் அது சிற்றம்பலக்கோவையிலுள்ளதென்பது தோன்

றும். ஆகையால், பெருந்துறைபுகுந்துபேரின்பவெள்ள மூழ்கியே புத்தரைமூங்கயராக்கியவாத் துரெங்கோன் வாய்மலர்ந்தருளிய" வென்று பிறற்றவேண்டியதில்லை.

கவது. முத்தையாச்செட்டியாரறிந்த யாப்பருக்கலவருத்தியையும் இலக்கணச்சுருக்க வினாவிடையையும் அவர் சொல்லமுன்னமே துட்பமாயாராய்ந்து வினா எழுதினேன்.

சவது. சிவஞானமுனிவரார் நிருத்திடப்பட்டவருத்தியுரையென்பதற்கு "நயன்மிருசங்கர நமச்சிவாயந்ரு, பயன்மிகச்செய்திடப்பட்டதன்பின்னர், தவஞானந்தனிற்சாவுகூர் துறைசெச்சிவஞானமுனிவரார் நிருத்திடப்பட்ட" என்றுகாண்டுகை உரைவிலுரைப்பாயிரத்திலுள்ளதைச் செட்டியாரெடுத்து உழுவவேண்டியதென்ன? வருத்தியுரையைச் சுருக்கிக்காண்டுகை உரைசெய்தாலுந் சிவஞாந்திரங்களுக்கு அவ்வருத்தி உரைக்கு விசேஷமாகக் காண்டுகைஉரை செய்திருக்கிறபடியால் வருத்தியுரையில் கவித்துறையென்றிருக்கிறதை நான் கண்டும் அவ்விரோதங்களில் இதுவுமொன்றேவென்று ஆச்சரியமுற்று வினாவை எழுதினேன்.

இவது. "இது சத்தியம்" என்றார் செட்டியார்—ஆம்—மெய்தான், அவர் எழுதிய விடையை வாசித்தார் கடையம் குறைந்த சத்தியம் உண்டாகும்.

சுவது. "கவித்துறை" என இருக்கவேண்டியது— "கவிப்பா" என மூன்றெழுத்துப்பிழையாயிருந்ததைப் பற்றியான் கேட்டதற்கு அது அச்சுப்பிழையென்றும் அப்படிக்கேட்டிருந்து பயித்தியமென்று சொன்ன முத்தையாச்செட்டியார், செய்தமிழ்ப்புலவராகிய, நீ. வேதகிரி முதலியார் "ஐம்மூன்றாம்" என்னும்வீரசோழியச் செய்யுளுக்குதாரணமாகக்காட்டிய, "அந்தரத்துள்ளே" என்ற வெண்பாவின்மீறச்சைச்சீராகிய, "போனம்" என்றது "போன்" எனவோரெழுத்து மாத்திரம் பிழையாயிருந்ததைக் கண்டு, அது அச்சுப்பிழையெனவோராமற் போன் என்பதின் கருத்துத் தமக்கு விளங்கவில்லையென்றும் வேதகிரிமுதலியாரவர்கள் அதற்குத்தரஞ்சொல்லவேண்டுமென்றும் அப்புலவர் மேல் இப்புலவியகேள்வியைக் கேட்டதும் பயித்தியத்தின்மேற் பயித்தியமாகவல்லவோவருக்கின்றது. சணப்பன் லீட்டிற் கோழி தானே விளங்குமாட்டிக்கொண்டது என்ற பழமொழியை அவர் அறிந்திருப்பார்.

தாராசகம். ஆம் மார் கழி மீ. உரு. தீம்.
உடுப்பிட்டிபுள்ளிக்கூடத்தார் மாணுக்கன்
சுப்பிரமணியர். வயித்தியவில்கன்.

(On Tamil Grammar.)

கனம்பொருத்திய முகாமைக்காரரே, நன்னூல் வாசிக்கையில் சில காரியங்கள் என் சிற்றறிவுக்குத் தெளிவாய்த் தோன்றாதபடியால் அறியாப்பொருளை விளங்கக்கூட்டுகின்றதால் அஞ்சனமென்றும், மாணுக்கருக்குப் பேசாது போதிகின்றதால் மவுனூரிடென்றும் சொல்லத் தகும் உங்கள் உதயநாரகையில் விடையாக அவற்றை ஐயங்கேடஅறிந்துகொள்ளும்படி துணிந்தேன். அக்காரியங்களிலொன்றென்னவெனில்,

நன்னூல் பெயரியல் நளன். குத்திரம் "ஆறனுருபுமேற்குமவுருபே" ஆதற்குச் சைவகிராமணியுந் தமிழ்ப்புலவருமாகிய நீ. சங்கரநமச்சிவாயர் அவர்கள் "பெயரேயன்றியாறனுருபுமவுருபுகளையேற்கும்" என்றருத்தம்பண்ணிச், சாத்தனது சாத்தனதை சாத்தனதால் சாத்தனதற்கு சாத்தனதனின் சாத்தனதது சாத்தனதின் கண் சாத்தனதே எனஉதாரணமுங் காட்டியிருக்கிறார்.

மேற்குறித்த குத்திரத்துக்குத் தமிழ்த் தலைமைப்புலவராகிய நீ. விசாகப்பெருமானார் அவர்கள் "பெயராய் திற்கின்றவல்லெழுபாயுருபே ஐம்முதலாகிய ஆறுவேற்றமையுருபுகளையுமேற்கும்" எனக்காண்டுகையுரையில் அருத்தம்பண்ணி உதாரணங்காட்டாது விட்டிருக்கிறார்.

மேற்படி குத்திரத்தின் பொருட்டபு, செந்தமிழ்ப்புலவராகிய, நீ. வேதகிரிமுதலியாரவர்கள் பரிசோதித்து உதாரணமேற்கொள்ளமுதலியவை காட்டி அச்சிற்பதிப்பித்த தொன்னூல் விளக்கத்தில வேற்றுமையால் கூளஞ் குத்திரம் "அதனோடெம்முதலாறுமேற்கும்" என்னுஞ் குத்திரமும், இதன் பொருள் "அதுவென்பது ஆருமவேற்றமைக்கு உருபாமெனினும் அதுவே முதற்பெயரோடு கூடி அன்சாரியையெற்று ஐம்முதல்கண்ணிருகிய ஆறுருபுகளோடு புணர்ந்துவரும்" எனவரைபுயிருக்கின்றன. அதுவன்றி நன்னூலில் "ஆறனுருபுமேற்குமவுருபே.

இம்மூலகையுரையும் ஒன்றற்கொன்று மாறுகொள நிற்றின்றனவென்பது நான் விளக்கத் தேவையில்லாத அவ்வளவு வெளியாய் இருக்கின்றது. என்னும் மிகத் தெளிவாகும்பொருட்டு விபரித்துக் கூறுகிறேன். எப்படியெனில், சங்கரநமச்சிவாயர் அவர்கள் ஆறனுருபு முதற்பெயரோடுகூட எல்லாவுருபுகளையுமேற்றுகொண்டு சொல்ல, இசற்கு அற்ப வித்தியாசமாகத் தொன்னூல் விளக்கத்தில் ஆறனுருபு முதற்பெயரோடுகூட ஐம்முதல்கண்ணிருகிய ஆறனுருபுகளையுமேற்றும் ஏற்குமென்று சொல்லியிருக்க, இவ்விரண்டுக்கும் முழுதும் வித்தியாசமாகக் காண்டுகையுரையில் பெயராய் நிற்றின்றவெழுபாயுருபே ஐம்முதலாகிய ஆறுவேற்றுமையுருபுகளையுமேற்றும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகையால் இவைகளில் யாதுசரியென்பதை இலக்கணிகள் உதயதாரகையின் வழியாய் அறிவிக்கும்படி மன்றாகக் கேட்கிறேன். அவ்வவ்வரை செய்த வித்துவான்கள்தானே தத்தம் உரைசரியென்பதை ரூபித்தால் வாசிப்பவர்கள் மனதுக்குப் பூரணமாயிருக்கும் ஆனும் சங்கரநமச்சிவாயர் அவர்கள் இப்போலில்லையென்றால் அவருரையை அங்கிகரிக்கிறவர்கள் ஆரண்கிலும் அது சரியென்பதை ரூபிக்கலாம். இப்படிக்கு உடுப்பிட்டிப்பள்ளிக்கூடம். சூப்பிரமணியக்குருக்கள் துஆசகம். மார்கழிமீ. உஎது. தியாகராயன்.

(Definition of Foreign words in Tamil.)

திசைமொழித் தமிழ் நடை.

இறப்பிலக்கை, உத்தரப்பிரதீபியத்தரம்	சித்தாசி, கட்டணப்பத்திரம்
பெட்டசம், முறைப்பாடு, அறிவுத்தல்	சித்தாரித்தல், நீதித்தலத்திலழைத்தல்
இறக்குவெலு, குறையிரப்பு, முறைப்பாடு	நோட்டு, உண்டியற்சிட்டு
திருண்கிராத்து, மொழிபெயர்	நொத்தாரிசு, சாதனலேககன்சலார், கூவி
கொப்பியோ, சவாது	எழும்பல், கைத்தோம்பு
அப்பிலக்கை, இரண்டாமுத்தர	பினக்காத்து, பிரசித்தப்பத்திரி
அபிட்டிங்கு, உதவி	கொவரணமேந்து, ஆளுகை
கிளாத்து, பாஷைவகையாக்கல்	டிஸ்திற்சு, கோயிற்பற்று
இலக்குவான், எழுத்துக்காரன்	கச்ச்சரி, இறைக்களஞ்சியம்
நொம்மர், இலக்கம்	சோசர், படைவீரர்
	போவிசு, ஊர்க்காவற்காரன்
	இன்னும்வரும்.
இப்படிக்கு	சுயபாஷைப்பிரியன்.

To the Publisher of the "Morning Star."

SIR,
In compliance with your request for well substantiated scientific terms, I beg to submit the following for consideration and hope you will give them a place in your valuable paper. Nearly all of these are from Sanscrit authority.

Oodooville Jan. 14, 1842	I am, Sir Yours, J. H.
Anomalistic equation of a planet, பலம், மந்தோச்சம்	Eccentric பரிதி
Apsis of a planet, மந்தோச்சம்	Eclipse பாரம், உபாரகம்
Arc between pole and the zenith, இலம்பம்	Ecliptic கிராந்திகட்சம், கிராந்திக்கச்சம்
Astrologer, கிரகவிப்பிரன்	Ellipse அண்டாகாரம், அண்டாகிருதி, தீர்க்ககோளம்
Chord, துவச்சா	Epicycle, பரிதி
—of an arc குணம் [ளம்]	Equinoctial line சூப்பரிதி, பூச்சக்கம்
Conjunction of a planet கோ	Horizon அம்பாரந்தம், ஆகாசக்கச்சை, திகாந்தம்
Declination அபமம், கிராந்தம்	—sensible மண்டலம், தொடுவான்
Digit of the moon சந்திரலேகை	Inclination of a planet's orbit பாமாமம
Disk பரிதி, மண்டலம், மண்டலகம்	Jupiter கிரகசாரன், கித்திரகிகண்டிசன், வீருகற்பதி
—light faced அக்கிரகரம்	Logical
Duration of an eclipse, விமர்ந்தார்த்தம்	

—Subject சாத்தியம்
—premises சாதனம்
—conclusion சாத்தியசித்தி
—doubt சம்பாவனம்
Lunar Mansion சந்திரதாரம், சந்திராகரம்
Mars கோணன்
Mean motion மத்தியமம்
Moon கிரகசான், உடுபதி, கிரகநேமி
Passage of a planet from sign to sign அதிசாரம்

Plumbago கோளம்
Possessive case சம்பந்தம்
Radius of the earth பூக்கண்மம்
Rising of a sign இலக்கினம்
Saturn கிரகசாரகன், கிரகநாயகன், கோணன்
Sine of the sun's greatest declination பரமாமமம்
—of a planet's declination கிரமச்சா
Space within the tropics கிராந்திவளயம், கிராந்திவளயம்

Messrs. Editors —In your last Paper in the article on Geography, you say there are மக கோடி. 10 இலட்சம். of சைவசமயத்தவர்கள், and சச கோடியே யரு இலட்சம் அஞ்ஞானிகள். Whom do you mean by அஞ்ஞானிகள் in distinction from the former?

முகாமைக்காரரே, மேலைச் சஞ்சிகையிற் புவனசாத்திர விபரத்தைப்பற்றிக் கூறிய விடத்து உலகத்திலே (மக) கோடியே (10) இலட்சம் சைவசமயத்தவர்களும், (சச) கோடியே (100) இலட்சம் அஞ்ஞானிகளும் இருக்கிறார்களெனக் கூறியிருக்கின்றீர்கள்: சைவசமயத்தவர்கள் என்பவர்களினன்று விகற்பித்து வகுத்து அஞ்ஞானிகள் என்பதிலை யாரைக்கருதுகின்றீர்கள்.

1. In the 20th No. of the Star the question was put, why are the Brahmins called பார்ப்பார். Is no one able to answer the question?

2 In the 23d. No. a writer says that சனி நீராடு means "bathe on saturday." Will he please inform one who is ignorant why it is necessary to bathe on Saturday?

3. If we should take the conduct of the gods worshipped in this country, as our standard, what would be our character?

க. உதயதாரகை உல சஞ்சிகையிலே "பிராமணர்" பார்ப்பார் எனக் கூறப்படுகின்றதென்னையென வினாவப்பட்டது. அதற்குவிடை கூறுவாரில்லையா?

உ. உதயதாரகை (உரு) சஞ்சிகையிலே, சனிநீராடு என்பதற்குச் "சனிவாரமதிவெண்ணெயிட்டி வெந்நீரின் நிற் றலைமுழுது" என்பது பொருளென பொருவர் செப்பினர். சனிவாரத்தலையே நீராட வேண்டிய அவசரமாயாதென்றெனக்கு விளங்காததனால் தயவுசெய்து அவர் அதை அறிவிப்பாரா?

க. இத்தேசத்தவர்கள் வழிபட்டு வருந்தெய்வங்களின் கடையை நாமனுசரித்துப் பற்றிவந்தோமானால் நம்முடைய நில எத்தகையதாயிருக்கும்?

முகாமைக்காரரே, உதயதாரகை, உரும். சஞ்சிகை (உராயும்) பக்கத்தில் உடுப்பிட்டி வைத்தியவிங்குக்கு நானொழுதியவிடையில் "அஃதவர்க்குக்கிடையாதேல்" என்றது "அஃ ததிருக்கிடையாதேல்" என்றும் "வழங்கிட" என்றது "வணங்கிட" என்றும் "நமச்சிவாயனார்பயன்மிக" என்றது "நமச்சிவாயனார்பயன்மிக" என்றும் இருக்கவேண்டும். இப்பிழைகள் சம்பலித்தது என் கைமோசமோ அச்சுக்கோத்தவர்களுடைய கைமோசமோவென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை இனிவரும் பத்திரிகையிற் பிரசித்தம்பண்ணும்படி உங்களை மன்றாகக் கேட்கிறேன். வண்ணநகர் உதயதாரகை (ரு). இப்படிக்கு மார்கழிமீ, மது. அருணாசலச்செட்டியார் முத்தய்யாசெட்டி.

காக்கிப்பிரத்தியுத்தரம். மகா கணம்பொருத்திய தமிழ்ப்புலவராகிய, நீர் வேதகிரிமுதலியார் அவர்கள் அனுப்பிவைத்த இலக்கணக்களஞ்சியக் கடிதத்தை இந்நதச் சஞ்சிகையிலே அச்சுப்போடவேண்டுமென்றண்ணியிருந்தவனையில் எங்கேயோ கைமோசமாய் வைத்துவிட்டோம். ஆகையால் தாங்கள் தயவுபண்ணி மறுபடியுமொழுதியனுப்பக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

புதின சங்கதிகள்.

யாழ்ப்பாணம்.

சதிமரணம்.—கோண்டாவிலில் இருக்கும் முத்தர் வயிரவி என்று பேர்கொண்ட ஒருவன் இரண்டொரு கிழமைக்குமுன்னே வெற்றியையுடையெற்றிக்கொண்டு மண் ஒருக்குப் பிரயாணம்போகையிற் சமுத்திரத்தில் விழுந்து இறந்துபோனான்.

தெருக்களைத் திறந்துகட்டவும் முதுவாளிபாக நியமிக்கப்பட்டதுரை போனகிழமையளவிற்கொழுமிவிருந்து வந்திருக்கிறது. உத்தியோகநியமிப்பு.—மெஸ்தர் சி செ. கோக்கு என்பவர் சுப்பிரீங்கோட்டுக்குப் பிராக்கிராசியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். களவு.—தோட்டஞ்செய்விக்கிறதற்கென்று இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த துரையுடைய பணம் (ரூ) பலன் களவுபோய்விட்டது. கள்வன் இன்னமகப்படவில்லை.

கற்பித்தான் ரோச்சேசு என்பவர் ஊருக்குள்ளேயானவர்து நிற்றுகுதென்று கெள்விப்பட்டு அவ்விடத்துக்குப்போய் யானையொன்றுக்குச்சுட்டதனால் அவ்வியானைமதகாசங்கொண்டு அவரைத் தும்பிக்கையிலே தூக்கிக் காட்டுக்குள்ளே கொண்டுபோய்ப்போட்டுச்சில என் புகனையுமுறித்துப்போட்டது. அப்படியிருந்தும் இவர் சாகாமல்தீர்ப்பிவிட்டார். இவர் யானை சுடுவதில்மெத்தவல்லவீ. கிட்டத்தட்ட ரூ.யானைக்குமேல் வெடிவைத்துக்கொன்றுபோட்டார். சீனம்.

இங்கிலிஷ்காரர் சினூடைய குசான், சிங்கே, சிம்போ என்ற மூன்று பட்டணங்கையும பிடித்துச் சீனரில் அந்கரைக்கொன்று போட்டார்கள். சீனரிற் சிலர் இங்கிலிஷ்காரருக்குதவியாக அவர்கள் உட்புகுந்து பட்டணங்களைப்பிடிக்கும்படி ஒத்தாசைசெய்து கதவுகளைபுரீ திறந்துவிட்டார்கள். சீனரில் அந்கர் இங்கிலிஷ்காரரி பக்கமாய்வந்து தங்களைக்காப்பாற்றும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள்.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

Arrivals.—CAPTAIN SKINNER superintendent of Roads arrived from Colombo in the course of last week. We hope the work of extending and completing the Roads in this Province for which appropriations have been made by Government will now be resumed and prosecuted with vigor.

Missionary Intelligence.—The Rev. Mr PERCIVAL left Jaffna for Trincomalie on a Missionary tour on Wednesday last, the 12th inst.

Robbery.—MR. JAMES BYLES, one of the Planters who lately arrived from England, has been recently robbed of about £ 30 which was deposited in a box near his bed-side.—The robber has not yet been discovered.

Death from the bite of a Snake.—A Boy at Nellore was lately bitten by a venomous Snake and died on the 16th inst.

Appointment.—We are glad to learn that Mr. C. G. KOCH has been appointed by Govt. as Counsel for Prisoners before the Supreme Court, and he has gone to Aripoe to conduct the Criminal Cases for Trial at the Sessions that were opened at that place on the 13th inst.

CHINA.

The Despatches of SIR HUGH GOUGH to the Governor General relative to the re-capture of Chusan, Chinhae and Ningpo, are published in Madras Papers. The attack on Chusan was made on the 1st of Oct. and notwithstanding the extraordinary exertions made by the Chinese to strengthen the fortifications of the city and a gallant defence on their part, the British had complete possession before night. The loss of the Chinese was very considerable, several of their principal Mandarins were killed. The loss of the British was quite small.

The Troops next proceeded to attack Chinhae the great military depot of the Province, the walls of which are three miles in circumference. The Troops were landed and the attack commenced on the morning of the 10th Oct. and the same day the whole of the fortifications, which the Chinese had been busy strengthening for the past year, at great expense, were in the possession of the British. Some of the principal Mandarins were killed—others are reported to have destroyed themselves, and the Chinese army was totally dispersed. On the 13th a portion of the troops were despatched to Ningpo, which they took without opposition, though the gates were barricaded; the Chinese themselves assisting to remove the obstructions and open the gates. Thus the second city of the Province of Cheheang—with a population of 300,000 souls whose walls are five miles in circumference fell into British hands. The people all appear desirous to place themselves under British protection, saying that their Mandarins have deserted them and their own soldiers are unable to protect them.

To our Correspondents.—We have received an Article in English from "C" of Madura, on the use of knives, forks, spoons, &c. as affording evidence of the superior civilization of Europeans. We think the subject undeserving of so long an article as this, especially as the limits of our paper are

rather narrow. If our correspondent will give the substance of his paper in English and Tamil in about half the space, we shall be happy to insert it.

We have also received a communication respecting a recent robbery at the Cutchery but as we do not understand the aim of the article we decline inserting it. We have also received a communication from Dindigul on the unnatural Custom of the Hindus of refusing a widow the privilege of a second marriage which is superseded by another Article on the same subject that will appear in our next No.

Several other communications have been received—but are necessarily deferred.

ACKNOWLEDGEMENT.—We learn from several quarters that an Article respecting the date of Christ's birth in No. 24 of the 1st Volume of the "Morning Star" has deeply grieved the feelings of some of the friends and well wishers of our paper. We beg leave to say that we do not approve of the reflections made at the close of the Article referred to, and had we duly considered the matter, we should not have published it without amendment. While we regard the celebration of Christmas as merely a human institution, and therefore obligatory on no one, we also believe that a true Christian may find it pleasant and profitable to observe the day in the spirit of the devotional services appointed for the occasion by the Established Church, and we do most heartily wish it were so observed by those who are accustomed to make it a season of unhallowed mirth, and dissipation.

It will be our endeavour in future to guard against the insertion of articles that may justly give offence, and we hope our friends will be ready to exercise all needed charity in our behalf.

ERRATA.—Several typographical errors occur in p. 20. 1st column, the 7th line from the bottom, made through the blunder of the Printer entrusted with the correction of the proof. It should read, "The Shasters enjoin the duty in the following words. 'To the poor give; to the rich deny.'"

NOTICE.

The Rev. D. POOR, late Principal of the Batticotta Seminary has signified his intentions to prepare in the course of the year, for the pages of the "Morning Star," a series of Short Epistles, addressed to his late pupils, many of whom are now filling important situations in different parts of the Island and on the Continent.

Mr. Poor is now re-stationed at Tillipally, where he commenced Missionary labors on the 15th of Oct. 1841.

அறிவித்தல்.

கூ. அங்குல நீளம். கூ. அங்குலம். சதுரங்கொண்ட முருகைக்கட்டிக்கல்லு, உயகூ. முருகைக்கல்லு சுண்ணாம்பு லாஸ்தர், உய. ஒப்பந்தம் பண்ணிக்கொடுக்கப் பிறியமுள்ளவர்க ளிடம் இந்த மாதம் ய அந். திகதி வரைக்கும் இ யாழ்ப்பாணங்கச்சேரியில் புறப்பொசல் வாங்க ப்படுமென்றித்தால் அறிவிக்கப்படுகின்றது. இயாழ்ப்பாணங் கச்சேரியில் } W. BURLEIGH, து அளசஉ (ரூ) தைமீ. யக. திகதி. } ஏசன் ம.

CONTENTS—அட்டவணை.

பாண்டிவள நாட்டுச் சரித்திரம்	13	Historical Sketch of the Pandian Kingdom	13
மகமதுவின் சரித்திரம்	14	Life of Mohammed	14
மகாமேருவைபவலிப் பன்னியம்	16	Maha Mera, the sacred mountain of the Hindus	16
கூட்டென்பவா செய்திரப		Abridgement of Good's Book of Nature	17
ஞ்சுநால்	1b	Inquiry on Religion	18
மார்க்கவசாரணை	18	Mathematical Query	1b
கிவிக்கியைப்பற்றி	19	A Question on Scripture	19
பஞ்சுதந்திரக் கதை	1b	Answer to the same	1b
குறள்	20	Giraffe or Camelopard	1b
தாவீதெழுதின சங்கீதம்	21	Pancha-Tantra-Katei—Cural	20
இலக்கணவினா	22	Versification of Psalm ii.	21
வருக்குன்றமென்றசுவியைப்பற்றி	1b	On Purgatory	1b
திசைமொழித்தமிழ்நடை	23	On the Quality of a poetic verse	22
வானசாந்திரச்சொற்கள்	24	On Tamil Grammar	1b
புதினச்சுவகதிகள்	24	Definition of Foreign words in Tamil	23
		Scientific Terms	1b
		Summary of News	24